УЛ. ФРУНЗЕ 10 ИН. ТУГ ...
ССОР, ГОС. Т. И ПРАВА

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 200 (5874) | 30 жніўня 1937 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

„Стаханаўскі рух—гэта такі рух рабочых і работніц, які ўвойдзе ў гісторыю нашага соцыялістычнага будаўніцтва, як адна з самых слаўных яе старонак.

...Задача заключаецца ў тым, каб дапамагчы стаханаўцам разгарнуць далей стаханаўскі рух і распаўсюдзіць яго ўшыр і ўглыб на ўсе вобласці і раёны СССР. Гэта з аднаго боку. І з другога боку—абуздаць усе тыя элементы з гаспадарчых і інжынерна-тэхнічных работнікаў, якія ўпарта чапляюцца за старое, не хочуць рухацца ўперад і сістэматычна тармозяць разгортванне стаханаўскага руху."

(І. СТАЛІН).

Інфармацыйнае паведамленне

21—28 жніўня адбыўся IV пленум Цэнтральнага Камітэта ВЛКСМ. Пленум заслухаў і абмеркаваў даклад тав. Косарэва «Аб рабоце ворагаў народу ўнутры комсамола».

Пленум ЦК ВЛКСМ дадаткова выбраў у якасці сакратароў ЦК тт. Багачова (сакратар МК ВЛКСМ), Уткіна (сакратар Ленінградскага абкома ВЛКСМ), Белабародава (сакратар Горкаўскага абкома ВЛКСМ) і Тіміргаліну (заг. аддзела ЦК па рабоце сярод вучнёўскай моладзі).

У сувязі з пераходам на іншую работу (ЦС Асоавіяхіма) тав. Гаршэніна, пленум вызваліў яго ад абавязкаў сакратара ЦК ВЛКСМ, пакінуўшы яго членам бюро ЦК.

У якасці членаў бюро ЦК ВЛКСМ дадаткова выбраны тт. Багачоў, Уткін, Белабародаў, Волкава, Сарокін, Мгеладзе, Бруснікін і Нікіцін.

Пленум зацвердзіў адказным рэдактарам газеты «Комсомольская правда» тав. Нікіціна.

ЦК ВЛКСМ.

АЧЫСЦІЦЬ РАДЫ КОМСАМОЛА АД ВОРАГАЎ НАРОДУ

Сёння мы публікуем пастанову IV пленума ЦК ВЛКСМ па дакладу т. Косарэва аб рабоце ворагаў народу ўнутры комсамола.

У гэтай пастанове дан большэвіцкі аналіз прычын, парадзіўшых прытупленне пільнасці ў радзе комсамольскіх арганізацый, і крытыка той сістэмы работы, якая аблягчыла ворагам народу іх подлую дзейнасць у радах комсамола.

Трацкісцка-бухарынская зграя, якая сфармавалася з асколкаў даўно разбітых партыяй і комсамолам антыпартыйных плыняў і груп, расставіла сваіх агентаў у радах комсамола. Яны ўсяляк падрывалі работу ў комсамоле, ставячы сваёй канечнай задачай паражэнне рабочых і сялян і аднаўленне ўлады памешчыкаў і капіталістаў у нашай краіне. Подлыя мярзотнікі на свабодны совецкі народ хацелі надзець ярмо капіталістычнага рабства, вярнуць жабрацтва і лішэнні, голад і беспрацоўе, вярнуць уладу капітала.

Ворагі народу, пралезшыя ў комсамол, «усімі мерамі імкнуліся процістаўляць комсамол партыі і зрываць выкананне ўказанняў ЦК ВКП(б) аб комуністычным выхаванні моладзі, аб палітычнай рабоце сярод яе; развальвалі асобныя комсамольскія арганізацыі і зрывалі рост ВЛКСМ, асабліва ў вёсцы. Яны перашкаджалі рабоце палітычных гурткоў і школ; засмечвалі кадры прапагандыстаў варожымі элементамі; насаджалі ў асяроддзі моладзі п'янства і хуліганства. Яны імкнуліся зрываць стаханаўскі рух сярод моладзі, агульную і тэхнічную асвету совецкай моладзі, тармазілі выданне тэхнічнай і агульнаасветнай літаратуры, імкнуліся разваліць работу пачатковых, сярэдніх і комсамольскіх агульнаасветных школ. Для стварэння ў моладзі незадаволення совецкай уладай, яны тармазілі паляпшэнне культурна-бытавых умоў жыцця моладзі, развальвалі работу сталовых, клубаў і розных культурных устаноў, якія абслугоўваюць моладзь; зрывалі снабжэнне культурнымі, спартыўнымі таварамі, дэзарганізоўвалі фізкультурную і абаронную работу комсамола».

Ворагі народу вербавалі сабе кадры шпіёнаў і шкоднікаў з няўстойлівых элементаў у комсамоле. Галоўны метад іх каварнай дзейнасці па вярбоўцы заключаўся ў палітычным і бытавым разлажэнні моладзі, у першую чаргу праз п'янкі. Ва многім аблягчалі іх прэзрэнную дзейнасць распаўсюджаныя сярод кіруючых работнікаў комсамола чуждыя большэвізму ўяўленні аб быце, як аб асабістай, прыватнай справе, не маючай быццам-бы адносін да палітыкі.

Парокі сістэмы работы адыгрывалі тую-ж ролю. Саноўныя паводзіны кіруючых работнікаў комсамола, канцылярска-бюракратычныя метады кіраўніцтва, звіўшыя сабе моцнае гняздо ў радзе комсамольскіх арганізацый, слабая сувязь актывістаў з моладдзю, прыяцельскія адносіны, групаўшчына і кругавая парука сабутыльнікаў, недахоп крытыкі і самакрытыкі ў комсамоле — усе гэтыя парокі сістэмы работы з'ўляліся спрыяючай умовай, аблягчыўшай ворагам іх подлую дзейнасць у комсамоле.

Ворагі свядома распаўсюджвалі погляд, быццам у комсамоле ўсё ў парадку, быццам у комсамольскія арганізацыі шпіёны, шкоднікі і дыверсанты не праніклі. Ворагі народу, пранікшыя ў ЛКСМБ і яго ЦК, як вядома, усяляк культывавалі гэты погляд, а сігналы аб варожай дзейнасці польскіх шпікаў, трацкісцкага і бухарынскага ахвосця глушылі. На жаль, гэтай нахабнай дзейнасці ворага не заўважылі і многія актывісты.

Сярод многіх кіруючых работнікаў комсамола распаўсюджана была недаацэнка небяспекі пранікнення ворагаў народу ў комсамол і палітычная бясклопатнасць. Гэтыя таварышы забылі, што варожыя антыпартыйныя і антысовецкія элементы заўсёды імкнуліся пранікнуць у комсамол, каб завербаваць сабе ў ім прыхільнікаў і выкарыстаць маральна няўстойлівую частку комсамольцаў для сваёй варожай совецкаму ладу і соцыялістычнай радзіме подлай мэты.

«Віна Цэнтральнага Камітэта ВЛКСМ, бюро ЦК, сакратароў ЦК і, ў першую чаргу, тав. Косарэва заключаецца ў тым, што яны прайшлі міма ўказанняў партыі аб павышэнні большэвіцкай пільнасці, праявілі нецярпімую палітычную бясклопатнасць і прагледзелі асобныя метады падрыўной работы ворагаў народу ў комсамоле праз бытавое разлажэнне, не толькі не вялі рашучай барацьбы з ім, але і патуралі яму».

Пленум ЦК ВЛКСМ, падвергнуўшы жорсткай крытыцы стан работы ў комсамоле, намеціў праграму, якая дае магчымасць у бліжэйшы час ачысціць комсамольскія арганізацыі ад пралезшых у іх ворагаў народу і рашуча падняць узровень усёй работы комсамола.

Выкрываючы ворагаў народу, комсамольскія арганізацыі, кожны комсамолец і комсамолка павінны перамагчы ўмовы, якія аблягчалі ворагам весці сваю вярбовачную работу ў комсамоле. Малалыя большэвікі павінны абвясціць рашучую вайну цярпімым адносінам да з'яўшчаў бытавога разлажэння, п'янкі, разгулу. Такі быт ганьбіць совецкую моладзь і тым больш кіруючых работнікаў комсамола. У сазнанні кожнага маладога работніка і калгасніка, і тым больш комсамольца павінны быць укаранены большэвіцкія адносіны к быту. Бытавое жыццё і паводзіны работніка неадлучны ад яго палітычных паводзін. Маральная чыстата работніка з'яўляецца надзейнай гарантыяй ад палітычнага разлажэння.

Ачышчаючы комсамольскія рады ад шпіёнаў, шкоднікаў і дыверсантаў і ўсякага антысовецкага атрэп'я, комсамольцы павінны абвясціць рашучую вайну беспрынцыпнасці, безыдэйнасці, безадказнай кругавой паруцы, небольшэвіцкім адносінам да падбору кадраў па прыяцельскіх сувязях, саноўным адносінам да людзей і рашуча ўмацаваць сувязь паміж кіруючым актывам і комсамольскімі масамі, паміж комсамольцамі, рабочай і сялянскай моладдзю.

Большэвіцкая самакрытыка з'яўляецца праверанай зброяй барацьбы з недахопамі і промахамі ў рабоце. У комсамоле гэта зброя большэвізма павінна быць у асаблівай пашане. Вось чаму пленум ЦК комсамола абавязаў усе комсамольскія арганізацыі знімаць з пастоў тых комсамольскіх работнікаў, якія паспрабуюць заціснуць або абмежаваць большэвіцкую крытыку і самакрытыку ў комсамоле.

Смялей трэба высоўваць на кіруючую комсамольскую работу маладых, адданых справе Леніна—Сталіна, здольных змагацца з ворагамі народу комсамольцаў. Вылучэнне і прасоўванне радавых комсамольцаў і нізавых работнікаў комсамола на кіруючую комсамольскую работу павінна быць важнейшым момантам усёй сістэмы работы комсамольскіх арганізацый. Праластаячыя канферэнцыі і з'езд у комсамоле павінны пакласці пачатак гэтай сур'ёзнай рабоце. Арганізацыі ЛКСМБ могуць і павінны забяспечыць арганізацыю прадстаячых канферэнцый у комсамоле пад знакам смелага высоўвання новых маладых кадраў на розную кіруючую работу ў ленінскім комсамоле.

Адказная задача стаіць перад членамі ЛКСМБ. У найкарацейшы тэрмін яны павінны ліквідаваць вынікі шкодніцтва, зробленага польскім шпікам, пралезшым на кіруючую работу ў ЦК ЛКСМБ, і яго бандай. Члены ЛКСМБ павінны ачысціць сваю арганізацыю ад подлых шпікаў, прытаіўшыхся і арудуючых у карысць мяжуючых з намі замежных дзяржаў.

Партыйныя арганізацыі не могуць стаяць у баку ад гэтай вялікай і адказнай работы. Кожны комуніст абавязан дапамагчы комсамольскім арганізацыям выканаць рашэнне IV пленума ЦК ВЛКСМ. Святы абавязак і прамы доўг комуніста перадаць комсамольцам вопыт барацьбы з ворагамі народу, навучыць комсамольцаў уменню распазнаваць ворагаў і бязлітасна іх выкарчоўваць. Толькі ў гэтым выпадку комуністы Беларусі выканаюць сваю прамую задачу—ачысціць беларускую зямлю ад трацкісцкіх, бухарынскіх шпіёнаў, шкоднікаў і дыверсантаў—агентаў япона-германскага і польскага фашызма.

НАРАДА САКРАТАРОЎ ПАРТЫЙНЫХ І КОМСАМОЛЬСКІХ АРГАНІЗАЦЫЙ ЧАСЦЕЙ БВА

Учора ў Менску пачалася нарада сакратароў партыйных і комсамольскіх арганізацый часцей БВА. З вялікім дакладам аб задачах баявой і палітычнай падрыхтоўкі выступіў камандуючы войскамі БВА, камандарм 1-га ранга тав. Белоў. Пасля даклада пачаліся спрэчкі.

У нарадзе прымаюць удзел выконваючы абавязкі першага сакратара ЦК КП(б)Б тав. Волкаў; член Ваеннага совета БВА, армейскі камісар 2-га ранга тав. Мезіс. Нарком унутраных спраў БССР тав. Берман; нач. Пуокра, дывізійны камісар тав. Пісманік.

БУДЗЕМ РЫХТАВАЦЬ ДАСТОЙНУЮ СУСТРЭЧУ XX ГАДАВІНЕ КАСТРЫЧНІКА

(Пісьмо ініцыятараў стаханаўскага руху ў прамысловасці БССР)

Сёння для нас — адных з першых у БССР ужыўшых вопыт стаханаўскай работы — асабліва радасны дзень. Два гады як мы горда носім імя, стаўшае гонарам і славай ва ўсёй соцыялістычнай радзіме. Любімы правадыр народаў — вялікі геній чалавецтва таварыш Сталін, — гэта яму мы абавязаны за свой рост, за шчаслівае жыццё. Гэта ён заклікаў да жыцця магутны масавы рух за соцыялістычную прадукцыйнасць працы, угледзіўшы ў стаханаўскім руху зародыш будучага комуністычнага грамадства. Якая радасць быць у ліку ўдзельнікаў гэтага руху, аб якім так клапоціцца наш родны бацька, друг і настаўнік таварыш Сталін.

Вялікі дасягненні стаханаўскага руху. Стаханаўцы паказалі цуды ў авалоданні складанай тэхнікай і ўздыме прадукцыйнасці працы. Выраслі сотні і тысячы новых выдатных людзей вытворчасці. Але трэба прама сказаць, што ў нас у Беларусі стаханаўскі рух яшчэ не знайшоў дастатковага развіцця. Польскія шпіёны, шкоднікі і дыверсанты, трацкісцка-правая мразь расстрайвала рады стаханаўцаў, усякімі мерамі затрымлівала рост стаханаўскага руху, ствярала яму штучныя перашкоды.

Менская фабрыка імя Кагановіча па праву называецца радзімай стаханаўскага руху ў БССР. Гэта тут устанавілі першыя рэкорды вядомыя ўсёй Беларусі браты Скабло і Розенберг. Але паглядзіце, што зараз робіцца на фабрыцы. Стаханаўскі рух заняпаў. Кіраўнікі фабрыкі Клёрын, Гефен і Татарскі перасталі цікавіцца работай стаханаўцаў і стварэннем умоў для пераходу на стаханаўскія метады астатніх рабочых. Спынілася скліканне вытворчых нарад. Законныя патрабаванні рабочых не выконваюцца.

Прыкладна такое-ж становішча і на радзе іншых прадпрыемстваў. Кіраўнікі заводаў і фабрык замест большэвіцкай арганізацыі стаханаўскага руху, замест барацьбы са шкоднікамі, якія свядома тармозяць развіццё гэтага руху, мірна назіраюць за дзеяннямі ворагаў і нічога не робяць для выяўлення і выкарчоўвання шкоднікаў, для сапраўднай дапамогі рабочым у авалоданні стаханаўскімі метадамі работы.

Мы абвінавачваем таксама кіраўнікоў трэстаў і наркаматаў, якія груба ігнаруюць патрабаванні партыі і не займаюцца пытаннямі стаханаўскага руху. Многія з нас былі на сходах актываў наркаматаў. Там было ўнесена нямала каштоўных прапаноў, ажыццяўленне якіх спрыяла-б росту стаханаўскага руху. Але ні адзін нарком — ні тав. Геаргадзе, ні тав. Рыжыкаў і тав. Раксін не могуць пахваліцца выкананнем законных патрабаванняў сходаў актываў. Няма чаго і гаварыць, што яны не цікавяцца і не прыслухоўваюцца да голасу стаханаўцаў. Мы патрабуем змены адносін да стаханаўскага руху, да арганізацыі і кіраўніцтва ім з боку кіраўнікоў, пачынаючы ад дырэктароў і канчаючы наркомамі.

Набліжаецца 20-ая гадавіна Кастрычніцкай рэволюцыі. Гэту слаўную дату ў жыцці нашай квітнеючай радзімы мы павінны адзначыць новымі вытворчымі поспехамі.

Мы — група ініцыятараў стаханаўскага руху ў БССР—уступаем між сабой у соцыялістычнае спаборніцтва за дастойную сустрэчу пролетарскага свята. Мы абавязваемся да свята навучыць стаханаўскім метадам работы не менш чым па 5 чалавек кожны і ўзровень прадукцыйнасці працы да кастрычніцкага свята трымаць не ніжэй 140—150 проц. нормы, дапамагчы партыі рашуча выкарчаваць шкоднікаў, як-бы яны ні маскаваліся.

Заклікаем усіх стаханаўцаў, усіх рабочых паследваць нашаму прыкладу і ўключыцца ў прадкастрычніцкае спаборніцтва.

Вышэй сцяг соцыялістычнага спаборніцтва, вышэй сцяг стаханаўскага руху, які з'яўляецца «найбольш жыццёвым і непераможным рухам сучаснасці»!

ІНІЦЫЯТАРЫ СТАХАНАЎСКАГА РУХУ Ў БССР:

СКАБЛО Г. Н., СКАБЛО З. Н. (фабрыка імя Кагановіча), ХАРНАС С. Г. (завод імя Варашылава), ЕКЕЛЬЧЫК С. Т. (завод «Большэвік»), ПАПКОВА Д. М. (фабрыка «Сцяг індустрыялізацыі»), ВАСІЛЕЎСКІ С. Г. (завод імя Кірава), ЛЕПЕШКА А. В. (завод імя Молатава), ПАДСКОЧЭВА Т. К., АНТАНЕВІЧ К. Д. і КІСЬЯНАВА Х. З. (фабрыка «КІМ»), МАЛЕЎ Г. Я. (фабрыка «Кастрычнік»).

ДАГАВОР АБ НЕНАПАДЗЕ ПАМІЖ САЮЗАМ СОВЕЦКІХ СОЦЫЯЛІСТЫЧНЫХ РЭСПУБЛІК І КІТАЙСКАЙ РЭСПУБЛІКАЙ

21 жніўня г. г. паўпрэдам СССР у Кітаі тав. Багамолавым і міністрам замежных спраў Кітая д-рам Ван Чжун-гуем падпісан у Нанкіне дагавор аб ненападзе паміж СССР і Кітаем. Тэкст дагавору публікуецца. (БЕЛТА).

* * *

Урад Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік і Нацыянальны Урад Кітайскай рэспублікі, натхнёныя жаданнем садзейнічаць захаванню ўсеагульнага міру, умацаваць існуючыя паміж імі прыязныя адносіны на цвёрдай і пастаяннай аснове і пацвердзіць больш дакладным чынам абавязацельствы, узаемна прынятыя імі на сябе, згодна дагавору аб адмаўленні ад вайны, падпісанаму ў Парыжы 27 жніўня 1928 г.,

рашылі заключыць даны дагавор і для гэтай мэты назначылі сваімі ўпаўнаважанымі, а іменна:

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік —

Дзмітрыя Багамолава, надзвычайнага і паўнамочнага пасла ў Кітайскай рэспубліцы,

яго прэвасхадзіцельства прэзідэнт Нацыянальнага Ўрада Кітайскай рэспублікі—

доктара Ван Чжун-гуя, міністра замежных спраў,

якія пасля абмену сваімі паўнамоцтвамі знойдзенымі ў належнай і адпаведнай форме, згадзіліся аб ніжэйнаступных артыкулах:

АРТЫКУЛ ПЕРШЫ

Абедзве высокія дагаварваючыяся стараны ўрачыста пацвярджаюць, што яны асуджаюць зварот да вайны для вырашэння міжнародных спрэчак і што яны адмаўляюцца ад такавой, як зброі нацыянальнай палітыкі ў іх адносінах друг з другам, і, як вынік гэтага абавязацельства, яны абавязуюцца ўстрымлівацца ад усякага нападу адзін на аднаго як асобна, так і сумесна з адной ці некалькімі другімі дзяржавамі.

АРТЫКУЛ ДРУГІ

Калі адна з высокіх дагаварваючыхся старон падвергнецца нападу з боку адной ці некалькіх трэціх дзяржаў, другая высокая дагаварваючаяся старана абавязуецца не аказваць, ні прама, ні ўскосна ніякай дапамогі такой трэцяй ці трэцім дзяржавам на працягу ўсяго канфлікта, а роўна ўстрымлівацца ад усякіх дзеянняў ці згод, якія маглі-б быць выкарыстаны нападаючым ці нападаючымі да нявыгады стараны, якая падверглася нападу.

АРТЫКУЛ ТРЭЦІ

Абавязацельствы данага дагавора не будуць вытлумачаны такім чынам, каб парушыць ці змяніць правы і абавязацельствы, выцякаючыя для высокіх дагарваючыхся старон з двухбаковых ці многабаковых дагавароў ці згод, падпісаных абодвума высокімі старанамі і заключаных да ўступлення ў сілу данага дагавора.

АРТЫКУЛ ЧАЦВЕРТЫ

Даны дагавор складзен у двух экземплярах на англійскай мове. Ён уступае ў сілу ў дзень яго падпісання вышэйпамянёнымі ўпаўнаважанымі і астанецца ў сіле на працягу 5 год.

Кожная з высокіх дагаварваючыхся старон можа паведаміць другую за 6 месяцаў да сканчэння гэтага тэрміна аб сваім жаданні спыніць дзеянне дагавора. У выпадку, калі ні адна з старон не зробіць гэтага своечасова, дагавор будзе лічыцца аўтаматычна прадоўжаным на тэрмін у два гады пасля сканчэння першага тэрміна. Калі ні адна з высокіх дагаварваючыхся старон не нотыфікуе другой за 6 месяцаў да сканчэння двухгадовага тэрміна аб сваім жаданні спыніць дагавор, ён астаецца ў сіле на новы тэрмін у два гады і так далей.

У сведчанні чаго адпаведныя ўпаўнаважаныя падпісалі даны дагавор і прыклалі да яго свае пячаткі.

Учынена ў Нанкіне 21 жніўня 1937 г.

Д. БАГАМОЛАЎ. ВАН ЧЖУН-ГУЙ.

(БЕЛТА).

НА ПОШУКІ САМАЛЁТА „Н-209"

29 жніўня Маскоўскі радыёцэнтр Галоўпаўночморшляху звязаўся па радыётэлефону з Амдэрмай. Начальнік паветранай экспедыцыі Герой Совецкага Саюза тав. Шэвелеў, які там знаходзіцца, паведаміў, што востраў Рудольфа ўсё яшчэ закрыт воблакамі. Над Зямлёй Франца-Іосіфа нізкая воблачнасць. Як толькі ў Амдэрме будуць атрыманы весткі аб паяўленні разрываў у воблаках, караблі экспедыцыі: «Н-170», «Н171» і «Н-172» вылецяць з Амдэрмы і зробяць пасадку на адным з астравоў архіпелага Зямлі Франца-Іосіфа, не закрытым воблакамі і зручным для пасадкі.

Асабісты састаў экспедыцыі гарыць жаданнем хутчэй пачаць пошукі самалёта «Н-209».

Лётчык Задкоў 29 жніўня, у 7 гадзін раніцы па маскоўскаму часу, прыляцеў на мыс Бароу. Ён зрабіў лёдавую разведку для ледакола «Красин» па 149 мерыдыяну. «Красин» мяркуе падняцца як мага больш на поўнач па 148 мерыдыяну.

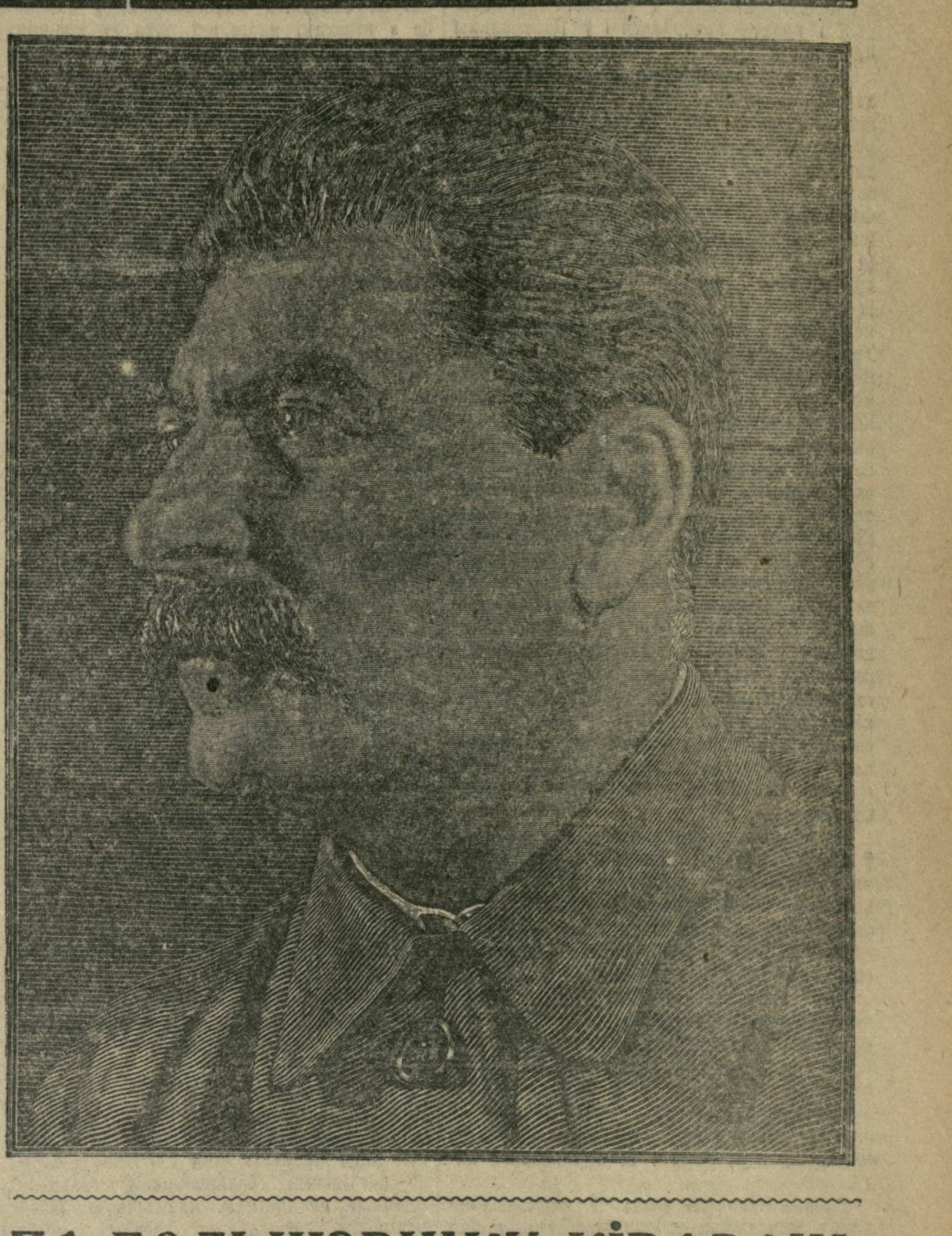

ПА-БОЛЬШЭВІЦКУ КІРАВАЦЬ СТАХАНАЎСКІМ РУХАМ

Сёння спаўняецца роўна два гады з таго часу, як данбаскі шахцёр Алексей Стаханаў устанавіў першы свой рэкорд, паказаўшы высокі клас арганізацыі работы і нябачаны раней для забойшчыка ўзровень прадукцыйнасці працы. З іскры разгарэлася полымя. Стаханаўскі рух, выпеставаны вялікім Сталіным, стаў усенародным, ахапіўшы ўсе ўчасткі соцыялістычнага будаўніцтва.

У поспехах нашай соцыялістычнай прамысловасці велізарную ролю адыгрывае непераможны стаханаўскі рух, які па вызначэнню таварыша Сталіна «прадстаўляе сабою ўзор той высокай прадукцыйнасці працы, якую можа даць толькі соцыялізм» і з'яўляецца «найбольш жыццёвым і непераможным рухам сучаснасці».

Новая тэхніка, новыя людзі, авалодаўшыя гэтай тэхнікай, бурны рост матэрыяльнага і культурнага ўзроўню рабочага класа на аснове растучай соцыялістычнай вытворчасці — вось тыя крыніцы, якія парадзілі творчы працоўны ўздым. Метадамі першых ініцыятараў барацьбы за сапраўды соцыялістычную прадукцыйнасць працы Стаханава, Дзюканава, Бусыгіна, Крываноса, Сметаніна, Дземчэнка і іншых зараз працуюць тысячы і дзесяткі тысяч працоўных. У нашай рэспубліцы выраслі такія выдатныя стаханаўцы, як Скабло, Розенберг, Рушко, Харнас, Кірмашук, Батоўкін і інш. Стаханаўскі рух ускрыў невычарпальныя рэзервы да яшчэ больш хуткага росту магутнасці нашай краіны, заможнага і культурнага жыцця працоўных. Ён адкрыў шлях, на якім толькі і магчыма дабіцца вышэйшых паказальнікаў прадукцыйнасці працы.

У 1936 годзе ў прамысловасці было дасягнута павышэнне прадукцыйнасці працы на 26,1 проц. Такі рост магчымы толькі ў краіне соцыялізма, якая выхоўвае ў мільёнах працоўных новую дысцыпліну і комуністычныя адносіны да працы. У гэтым годзе прадугледжан далейшы рост прадукцыйнасці працы на 19,5 проц. Творчая ініцыятыва і энергія совецкіх грамадзян бязмежны. Рад стаханаўцаў ужо дабіўся прадукцыйнасці больш высокай, чым на заводах Еўропы і Амерыкі.

Бяда, аднак, у тым, што многія кіраўнікі як у прамысловасці, так і ў сельскай гаспадарцы да гэтага часу не выканалі патрабаванняў Снежаньскага (1935 г.) Пленума ЦК ВКП(б) аб большэвіцкім кіраўніцтве стаханаўскім рухам. Стаханаўцы і ўдарнікі ўсё яшчэ не атрымліваюць арганізаванай дапамогі. У гэтым адна з асноўных прычын і адставання прамысловасці БССР. А між тым можна смела сказаць, што калі-б стаханаўцы мелі ўсю ды дапамогу і сапраўднае кіраўніцтва, не было-б ні аднаго прадпрыемства, невыконваючага плана.

Трацкісцка-правыя бандыты, шкоднікі і дыверсанты, шпіёны і тэрарысты, злейшыя ворагі народу і соцыялістычнай радзімы ўсяляк прабавалі сарваць стаханаўскі рух. Фашысцкім наймітам стаханаўцы ненавісны. Подлыя бандыты не спыняюцца ў сваёй барацьбе са стаханаўскім рухам перад фізічным знішчэннем стаханаўцаў. Умацаванне і расшырэнне стаханаўскага руху, кіраўніцтва стаханаўцамі і іх агароджанне ад шкодніцкіх махінацый ворагаў — частка агульнай работы па ліквідацыі вынікаў шкодніцтва. На жаль, з гэтай справай у БССР не ўсё добра. Кіраўнікі нашых наркаматаў, трэстаў, прадпрыемстваў і многіх райкомаў партыі і зямельных арганізацый па сутнасці адвярнуліся ад стаханаўскага руху, не займаюцца ім. Змяшчаемае сёння ў «Звяздзе» пісьмо групы ініцыятараў стаханаўскага руху ў БССР і пісьмы асобных стаханаўцаў і ўдарнікаў гучаць справядлівым абвінавачаннем па іх адрасу.

Задачы кіраўніцтва выдатным рухам майстроў соцыялістычнай прадукцыйнасці працы зараз, калі ён стаў масавым, больш складаныя і больш цяжкія, чым раней, калі былі адзіночкі-стаханаўцы. Няўжо незразумела кіраўнікам прамысловасці і сельскай гаспадаркі, што абыякавыя адносіны да стаханаўскага руху, неаказанне яму дапамогі на-руку толькі ворагам. Між тым, мы наглядаем нецярпімыя адносіны да стаханаўцаў у радзе месц. Што і гаварыць, калі на большасці прадпрыемстваў («Сцяг індустрыялізацыі», фабрыка імя Кагановіча і інш.) нават няма ўчоту стаханаўцаў, работы з імі ніхто не праводзіць. У рэзультаце наглядаецца зніжэнне ліку стаханаўцаў. Гэта ёсць нават на вядучых прадпрыемствах Менска. На заводзе імя Варашылава, напрыклад, на 1 лістапада 1936 года было 287 стаханаўцаў, а на 1 жніўня 1937 года — 239 чалавек. Замест росту — змяншэнне. Такое-ж становішча на заводзе імя Кірава і інш. У наркаматах, райкомах партыі, на прадпрыемствах, у калгасах і соўгасах часта можна чуць урачыстыя прамовы аб стаханаўскім руху, але гэта толькі дымавыя завесы, за якімі хаваецца нежаданне кіраваць стаханаўскім рухам, а ў радзе выпадкаў — проста-такі сабатаж.

Па-сапраўднаму кіраваць стаханаўскім рухам значыць стварыць такія ўмовы, калі не толькі адзіночкі, але ўся армія стаханаўцаў, ударнікаў, рабочых мела-б магчымасць з дня ў дзень павышаць выпрацоўку. Задача заключаецца ў тым, каб цэлыя цэхі, заводы, калгасы і соўгасы ператвараліся ў сапраўды стаханаўскія.

Краіна наша знаходзіцца напярэдадні выбараў у Вярхоўны Совет працоўных па новай Сталінскай Канстытуцыі. Набліжаецца і гістарычная дата 20-годдзя Кастрычніцкай рэволюцыі. Гэта выклікала новы творчы ўздым у краіне. Узнімаецца хваля соцыялістычнага спаборніцтва і яго вышэйшая форма — стаханаўскі рух. Група ініцыятараў стаханаўскага руху ў БССР, уключаючыся ў перадкастрычніцкае спаборніцтва, заклікае ўсіх рабочых БССР паследваць іх прыкладу. Трэба спадзявацца, што на іх заклік адгукнуцца і стаханаўцы сельскай гаспадаркі.

Поспех разгортвання стаханаўскага руху будзе залежыць ад здольнасці кіраўнікоў узначаліць творчы ўздым мас, ад умення хутка і канчаткова ліквідаваць вынікі шкодніцтва, ад правільнай пабудовы тэхналагічнага працэса, ад умення навесці парадак на вытворчасці і чотка арганізаваць працу і зарплату. Задача ўсіх кіраўнікоў партыйных і непартыйных большэвікоў узначаліць ініцыятыву мас, разгарнуць ва ўсю шырыню стаханаўскі рух.

Большэвіцкае прывітанне рэволюцыянерам вытворчасці, майстрам высокай прадукцыйнасці працы — сталінскім выхаванцам, арміі стаханаўцаў і ўдарнікаў!

Дваццатую гадавіну Кастрычніцкай рэволюцыі сустрэнем новымі вытворчымі поспехамі, ростам соцыялістычнай прадукцыйнасці працы.

Наперад да новых перамог!

АБ РАБОЦЕ ВОРАГАЎ НАРОДУ УНУТРЫ КОМСАМОЛА

Пастанова IV пленума ЦК ВЛКСМ па дакладу тав. Косарэва

За апошні час ускрыты факты варожай, падрыўной работы ў комсамоле, якія сведчаць аб тым, што трацкісцка-бухарынскія шпіёны, шкоднікі, тэрарысты, здраднікі сацыялістычнай радзімы доўгі час арудавалі ў арганізацыях ВЛКСМ.

Банда трацкісцка-бухарынскіх фашыстаў, шпіёнаў пранікла ў кіраўніцтва рада абласных, краявых і раённых арганізацый і нават прабралася ў Цэнтральны Камітэт ВЛКСМ.

Гэта контррэвалюцыйная трацкісцка-бухарынская агра, якая афармлялася з асколкаў раней разбітых партыяй і комсамолам антыпартыйных плыней і груп, [illegible] — ворагамі народу Салтанавым, Лук'янавым, Файнбергам, Бубекіным, Андрэевым і іншымі. З'яўляючыся злобнымі і агіднымі ворагамі совецкага народу, яны ставілі сваёй мэтай паражэнне рабочых і сялян, іх закабаленне і аднаўленне ўлады памешчыкаў і капіталістаў у нашай краіне. Трацкісцка-бухарынскія агенты [illegible] японскага і германскага фашызму [illegible].

[illegible] Яны ўсімі спосабамі стараліся сарваць работу совецкай моладзі ва ўсіх галінах сацыялістычнага будаўніцтва, падарваць у яе [illegible] наверу ў свае сілы і сілы совецкага ладу.

Скарыстоўваючы пасты ў кіруючых органах комсамола, трацкісцка-бухарынскія шпіёны і шкоднікі нанеслі сур'ёзную шкоду комсамолу. Яны ўсімі мерамі імкнуліся проціпаставіць комсамол партыі і зрываць выкананне ўказанняў ЦК ВКП(б) аб комуністычным выхаванні моладзі, аб палітычнай рабоце сярод яе; развальвалі асобныя комсамольскія арганізацыі і зрывалі рост ВЛКСМ, асабліва ў вёсцы. Яны перашкаджалі рабоце палітычных гурткоў і школ; засмечвалі кадры прапагандыстаў варожымі элементамі; насаджалі ў асяроддзі моладзі п'янства і хуліганства. Яны імкнуліся зрываць стаханаўскі рух сярод моладзі, агульную і тэхнічную асвету совецкай моладзі, тармазілі выданне тэхнічнай і агульнаасветнай літаратуры, імкнуліся разваліць работу пачатковых, сярэдніх і комсамольскіх агульнаасветных школ. Для стварэння ў моладзі незадавальнення совецкай уладай яны тармазілі паляпшэнне культурна-бытавых умоў жыцця моладзі, развальвалі работу сталовых, клубаў і розных культурных устаноў, якія абслугоўваюць моладзь; зрывалі снабжэнне культурнымі, спартыўнымі таварамі, дэзарганізоўвалі фізкультурную і абаронную работу комсамола.

Чаму-ж стала магчымай гэта подлая, шкодніцкая работа ворагаў народу ўнутры комсамола? Якія ўмовы і недахопы ў рабоце комсамола садзейнічалі таму, што, не гледзячы на больш чым дастатковую колькасць сур'ёзных сігналаў і папярэджанняў аб неабходнасці павышэння пільнасці, ворагі народу ўнутры комсамола да апошняга часу асталіся не выкрытымі?

Той факт, што кіруючыя работнікі комсамола аказаліся [illegible] ў барацьбе з ворагамі настолькі, што да апошняга часу не змаглі выкрыць і разграміць ворагаў у комсамоле, паказвае, што [illegible] не заўважылі асаблівасцей падрыўной работы ворагаў у комсамоле.

Гэта асаблівасць падрыўной работы ў комсамоле заключаецца ў тым, што ворагі народу, якія прабраліся ў кіраўніцтва комсамола, [illegible] галоўнага метада [illegible] сваіх прыхільнікаў [illegible] метад палітычнага [illegible] разлажэння моладзі, [illegible]. Яны скарысталі ў гэтых мэтах шырока распаўсюджаныя [illegible] кіруючых работнікаў [illegible] чужыя большэвізму ўяўленні [illegible], прыватнай справе, [illegible] нібыццам-бы ад [illegible] з боку кіруючага [illegible] асноўнага [illegible] жыццё і паводзіны [illegible] ад яго палітычнай [illegible], што маральная чыстата работніка з'яўляецца [illegible] устойлівасці, [illegible] падрыўной [illegible] ў комсамоле [illegible] работнікаў не [illegible] кіраўніцтва [illegible] звычайнай [illegible] справай. Нармальныя [illegible] паміж работнікамі [illegible] прыяцельскімі [illegible] кіраўніцтва; нармальная дысцыпліна — групавой кругавой парукай сабутыльнікаў; [illegible] прынцып падбору [illegible] палітычнай і [illegible] большэвіцкім [illegible].

Віна Цэнтральнага Камітэта ВЛКСМ, бюро ЦК, сакратароў ЦК і, у першую чаргу, тав. Косарэва заключаецца ў тым, што яны прайшлі міма ўказанняў партыі аб павышэнні большэвіцкай пільнасці; праявілі нецярпімую палітычную бяспечнасць і прагледзелі асобыя метады падрыўной работы ворагаў народу ў комсамоле праз бытавое разлажэнне; не толькі не вялі рашучай барацьбы з ім, але і патуралі яму.

Палітычны і дзелавы падыход да работы, да людзей, да праверкі людзей падмянілі «прыяцельскімі» адносінамі. Іменна таму бюро ЦК комсамола прайшло міма цэлага раду фактаў бытавога разлажэння і не прыдало ім палітычнага значэння. Іменна дзякуючы гэтай сур'ёзнай палітычнай памылцы кіруючыя органы комсамола, пачынаючы з ЦК ВЛКСМ, своечасова не праявілі ініцыятывы і недапушчальна спазніліся з выкрыццём ворагаў народу ўнутры комсамола.

У бюро ЦК ВЛКСМ і сярод многіх кіруючых комсамольскіх работнікаў існавала прамая недаацэнка небяспекі пранікнення ворагаў народу ў комсамол і адсутнічала палітычная завостранасць.

Кіраўнікі комсамола забылі, што ўсе варожыя, антыпартыйныя і антысовецкія групоўкі заўсёды імкнуліся пранікнуць у комсамол. Сярод актыва комсамола былі шырока распаўсюджаны шкодныя, палітычна-памылковыя настроі, што ворагаў у комсамоле няма.

Варожай рабоце ворагаў народу ўнутры комсамола садзейнічаў недахват крытыкі і самакрытыкі ў комсамоле зверху данізу. Сапраўдная большэвіцкая самакрытыка адсутнічала ў рабоце Цэнтральнага Камітэта ВЛКСМ, а таксама і абласных, краявых і рэспубліканскіх камітэтаў комсамола.

Ворагі народу ў комсамоле шырока скарысталі, для сваёй падрыўной работы, слабасці і недахопы некаторых кіруючых работнікаў ВЛКСМ, іх схільнасць да пераацэнкі сваіх здольнасцей і ведаў і звязанае з гэтай пераацэнкай зазнайства, «саноўныя» паводзіны, нежаданне прыслухоўвацца да вопыту і думкі радавых комсамольцаў і радавых работнікаў.

У арганізацыях комсамола шырока распаўсюджаны метады канцылярска-бюракратычнага кіраўніцтва. Сувязь кіруючага актыва з масамі моладзі абмяжоўвалася часта толькі сустрэчамі з моладдзю на сходах і пасяджэннях, актывісты слаба звязаны з моладдзю ў быту, не прымаюць удзелу ў культурных забавах моладзі, штодзённа не сустракаюцца і не праводзяць час разам з ёю ў клубах, тэатрах, экскурсіях, на спортпляцоўках. Замыканне і адрыў ад комсамольскай масы работнікаў ВЛКСМ немінуча ствараюць умовы для бюракратычнага закасцянення і загнівання гэтых кіраўнікоў.

У рабоце комсамольскіх камітэтаў яўна нехапае калектыўнага кіраўніцтва, да вырашэння пытанняў мала прыцягваюцца нізавыя работнікі, што часта прыводзіць да памылковых рашэнняў і наносіць шкоду росту і выхаванню кадраў. Такая практыка знаходзіцца ў яўнай супярэчнасці да ўсяго характару комсамола, як арганізацыі комуністычнага выхавання моладзі.

Замест смелага вылучэння на кіруючую работу новых, ужо вырасшых кадраў, справа абмяжоўвалася простым перасоўваннем з адной арганізацыі ў другую адных і тых-жа работнікаў, што не магло не прывесці да перастойвання кадраў комсамола і ў сувязі з гэтым да запішэння іх росту.

Лічачы чарговай палітычнай задачай усіх комсамольскіх арганізацый разгром і поўнае выкарчоўванне ворагаў народу; хутчэйшае ачышчэнне ад іх комсамола і яго кіруючых органаў; ліквідацыю вынікаў іх шкодніцтва і рашучае знішчэнне недахопаў кіраўніцтва, якія садзейнічаюць пранікненню ворагаў, — пленум ЦК ВЛКСМ пастанаўляе:

1. Асудзіць небольшэвіцкія цярпімыя адносіны з боку работнікаў комсамола да з'яў бытавога разлажэння, як недастойныя для совецкай моладзі і тым больш актыўных работнікаў комсамола. Асудзіць, як небольшэвіцкі, распаўсюджаны сярод актыва пункт гледжання, што быт, п'янкі, разгул — гэта прыватная справа. Унядрыць у сазнанне кожнага комсамольца разуменне таго, што быт неаддзялім ад палітыкі, што маральнае разлажэнне вядзе да гібелі комсамольца, як палітычнага і грамадскага работніка, і што маральная чыстата работнікаў з'яўляецца надзейнай гарантыяй ад палітычнага разлажэння.

Доўг і абавязак кожнага комсамольца і комсамольскага актывіста — весці рашучую барацьбу з п'янкамі і бытавым разлажэннем. Пры ацэнцы, падборы і вылучэнні работнікаў абавязкова павінны ўлічвацца іх маральныя якасці.

2. Асудзіць практыку падмены палітычных, дзелавых адносін паміж работнікамі комсамола панібрацкімі «прыяцельскімі» адносінамі, якія падрываюць асновы большэвіцкай арганізацыі і кіраўніцтва, параджаюць у комсамоле беспрынцыпнасць, безыдзейнасць і безадказную кругавую паруку.

Аднавіць нармальныя адносіны паміж работнікамі, аснованыя на большэвіцкай прынцыповасці, узаемнай крытыцы памылак і недахопаў у рабоце.

3. Аднавіць штодзённую, жывую сувязь усіх кіруючых работнікаў комсамола з моладдзю, як асноўную ўмову правільнага кіраўніцтва і выхавання моладзі. Пакончыць з засядацельскай мітуснёй і канцыляршчынай. Большую частку свайго часу работнікі комсамола павінны быць там, дзе знаходзіцца моладзь, разам з ёй, дапамагаючы ёй арганізоўваць яе работу, адпачынак і быт. Штодзённая сувязь з моладдзю з'яўляецца гарантыяй супроць бюракратычнага закасцянення, важнейшай умовай росту і ўмацавання актыва комсамола. Штодзенная сувязь з моладдзю дапаможа ЦК ВЛКСМ ачысціцца ад варожых, разлажыўшыхся элементаў і розных «саноўнікаў», якія чуждаюцца чарнавой практычнай работы.

4. Пакончыць з практыкай кіраўніцтва шляхам прыняцця рашэнняў без абмеркавання, без уважлівага выслухоўвання думак членаў камітэта і комсамольскага актыва. Забяспечыць ва ўсіх арганізацыях комсамола, пачынаючы з ЦК ВЛКСМ, калектыўнае абмеркаванне і калектыўнае вырашэнне пытанняў работы комсамола, як важнейшую ўмову палітычнага росту комсамольцаў і актыва.

У бюро абкомаў, крайкомаў, гаркомаў і райкомаў комсамола павінны выбірацца не толькі комсамольскія работнікі, якія працуюць у апараце комсамола, але і комсамольцы-актывісты, якія працуюць на прадпрыемствах, у калгасах, соўгасах і ўстановах.

Абавязаць усе камітэты не радзей аднаго разу ў 2 месяцы склікаць шырокія раённыя, гарадскія актывы актывы на буйных прадпрыемствах, на якіх апрача кіруючых работнікаў павінны ўдзельнічаць комсамольскія групоргі, комсоргі цэхаў, комсамольцы-стаханаўцы прамысловасці і сельскай гаспадаркі. На гэтых сходах актыва павінны абмяркоўвацца справаздачы камітэтаў па асобных галінах работы, палітычныя пытанні, якія цікавяць актыў, факты няправільных паводзін комсамольскіх работнікаў і паведамленні камітэтаў аб мерах, прымаемых імі па сігналах і скаргах комсамольцаў.

Пленум абавязвае ўсе комсамольскія арганізацыі знімаць з пастоў тых комсамольскіх работнікаў, якія спрабуюць заціснуць ці абмежаваць большэвіцкую крытыку і самакрытыку ў комсамоле.

5. Ліквідаваць, як няправільную і шкодную, існуючую практыку падбору і размеркавання кадраў, калі вырасшыя, здольныя да кіруючай работы кадры актыва не вылучаюцца на кіруючую работу, а кіруючыя пасты замяшчаюцца вузкім колам старых, перасоўваемых з адной арганізацыі ў другую.

Надыходзячыя канферэнцыі і з'езды ў комсамоле павінны прайсці пад знакам смелага вылучэння новых маладых кадраў на розную кіруючую работу ў ленінскім комсамоле.

6. Устанавіць найстражэйшую справаздачнасць перад комсамольцамі сакратароў арганізацый за расходванне комсамольскіх сродкаў і становішча комсамольскай гаспадаркі.

Сакратары камітэтаў павінны рэгулярна адчытвацца аб выкананні бюджэта на пленумах камітэтаў.

7. Асудзіць існуючую практыку бяздушнага, фармальнага падыходу да лёсу асобных комсамольцаў пры абмеркаванні пытанняў аб выключэнні ці аднаўленні іх у комсамоле. Абавязаць камітэты комсамола забяспечваць максімум таварыскай увагі і чулых адносін пры вырашэнні пытання аб выключэнні ці аднаўленні ў комсамоле, старанна высвятляючы праступкі, учыняемыя комсамольцамі; не зводзіць усёй справы толькі да фармальнага высвятлення анкетных і біяграфічных даных, ацэньваючы комсамольцаў перш за ўсё па-сутнасці, г. зн. па палітычных і дзелавых якасцях, па іх адданасці народу, комуністычнай партыі, совецкай уладзе.

Да 19-й гадавіны замаху на жыццё В. І. Леніна, зробленага контррэволюцыянеркай — правай эсэркай Каплан (30 жніўня 1918 г.). НА ЗДЫМКУ: памятнік В. І. Леніну на месцы, дзе быў зроблен замах на яго жыццё.

(СФ).

КРЫВАВЫЯ СПРАВЫ ЭСЭРАЎСКІХ БАНДЫТАЎ

1918 год. Расце і мацнее ўлада Советаў. Рабочы клас Масквы і Петраграда быў асноўнай арганізуючай сілай Совецкай улады ў яе барацьбе супроць ворагаў сацыялістычнай рэволюцыі.

Памешчыкі, фабрыканты, кулакі, царскія генералы і афіцэры былі разбіты. Аднак, яны не хацелі мірыцца з перамогамі пролетарыята. Ворагі збіраюць сілы контррэволюцыйнага ахвосця, асабліва на Дану, Кубані, Украіне. Імперыялістычныя краіны актыўна дапамагалі разбітым буржуазным класам Расіі рыхтаваць ваенны напад на маладую рэспубліку рабочых і сялян. У гэтым аказаліся іх надзейнымі саюзнікамі меншавікі і эсэры.

Прыкрываючыся рэволюцыйнай фразай, яны ўсімі сіламі ашуквалі працоўных, арганізоўвалі контррэволюцыйныя кулацкія паўстанні. Гэтым самым аказвалі актыўную падтрымку імперыялістам у іх барацьбе супроць совецкай улады. Украінскія эсэры і меншавікі дапамагаюць германа-аўстрыйскім войскам захапіць вялікую частку Украіны і Крыма. Румынія пры іх падтрымцы захапіла Бесарабію.

Вайсковым паходам на рэспубліку Советаў кіруюць імперыялістычныя краіны. Яны снабжаюць буржуазію грашыма, зброяй і вопраткай, вайсковымі інструктарамі. Абапіраючыся на гэту падтрымку, белагвардзейцы пры дапамозе эсэраў і меншавікоў захапліваюць Кубань, Дон, Орэнбург.

Стварылася напружаная абстаноўка. У пачатку лютага 1918 года ствараецца Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія. Заклік партыі да працоўных — запісацца ў рады арміі — знаходзіць жывейшы водгук. Праз два з паловай месяцы ў рады арміі ўліваецца каля 100 тысяч добраахвотнікаў з рабочых і сялян. У маі і чэрвені 1918 года праводзіцца першы абавязковы набор у Чырвоную Армію з рабочых і неэксплататаваўшых чужой працы сялян.

Чырвоная Армія быстра расце і ўмацоўваецца. Па ініцыятыве Леніна ЦК партыі прымае пастанову аб адмене выбарнасці начальніцка-каманднага састава ў арміі. Гэта ўмацоўвае вайсковую дысцыпліну. Адначасова ў арміі ўводзіцца інстытут вайсковых камісараў, на якіх ускладаецца адказнасць за палітычнае кіраўніцтва і выхаванне байцоў.

Партыя на чале з Леніным арганізоўвае Вышэйшы Вайсковы Совет, які кіруе баявымі аперацыямі Чырвонай Арміі. Актыўную дапамогу Леніну ў стварэнні і ўмацаванні непераможнай Чырвонай Арміі аказваюць таварышы Сталін і Варашылаў. Пад кіраўніцтвам Леніна яны непасрэдна камандуюць баявымі франтамі.

Барацьба з контррэволюцыяй ускладняецца вострым недахватам харчавання. Кулакі — гэта класавая база эсэраўскіх банд — арганізоўваюць сабатаж, затрымліваючы хлеб, каб не даць яго пролетарскім цэнтрам і арміі. Кулацкі байкот узначальваецца эсэрамі, якія імкнуцца сарваць Брэсцкі мір, падрыхтоўваючы змову буржуазіі з мэтай звяржэння Совецкай улады.

На VI з'ездзе Советаў эсэры са звярынаю нянавісцю выступаюць супроць правадыра пролетарскай рэволюцыі Леніна. У дні з'езда яны ўзнімаюць паўстанне супроць рэспублікі. Эсэраўская банда арганізуе забойства германскага пасланіка ў Маскве, каб справакаваць вайну з Германіяй. Гэта забойства павінна было паслужыць сігналам к захвату Крэмля, арышту правадыра пролетарскай рэволюцыі Леніна і звяржэнню совецкага ўрада. Пасля забойства пасланіка крывавым псам, слугам міжнароднага імперыялізма ўдаецца арыштаваць тав. Дзяржынскага, захапіць тэлеграф і тэлефон і распусціць па тэлеграфу хлусню аб гібелі совецкай улады.

Працоўныя Масквы аднадушна адгукнуліся на заклік партыі і свайго правадыра Леніна — выступіць на абарону рэволюцыі. І паўстанне эсэраў на працягу аднаго дня было ліквідавана. Аднак, ворагі рабочага класа ў саюзе з буржуазіяй сваёй барацьбы супроць Совецкай улады не спынілі. Яны пачалі арганізоўваць чорныя сілы ў розных канцах краіны. Левы эсэр Мураўёў спрабуе ўзняць паўстанне на Ўсходнім фронце. Эсэр Савінкаў за грошы інтэрвентаў рыхтаваў паўстанне ў Маскве і ў 23 іншых гарадах.

Партыя мабілізуе працоўныя масы рэспублікі на барацьбу з контррэволюцыяй. Ленін заклікае членаў партыі да цеснай сувязі з рабочымі і сялянамі. Па прапанове Владзіміра Ільіча адказныя работнікі кожную пятніцу выступаюць з дакладамі перад рабочымі заводаў і фабрык. Сам Владзімір Ільіч па некалькі разоў у дзень выступае з гарачымі прамовамі на мітынгах, заклікаючы рабочых да канчатковай перамогі над ворагамі народу.

Крывавыя каты — эсэры, падобна дзікім зверам, выслежвалі кіраўнікоў пролетарскай рэволюцыі. У чэрвені 1918 года яны арганізоўваюць забойства тав. Валадарскага, 30 жніўня іх крывавая рука абрывае слаўнае жыццё Урыцкага. У гэты-ж дзень подлыя бандыты рыхтуюць замах на Владзіміра Ільіча Леніна. За ім устанаўліваецца пільная слежка. Са зброяй у руках тэрарысты-эсэры падсцерагаюць Леніна на кожным кроку. Калі Ленін выходзіў з былога завода Мехельсона, дзе ён выступаў на мітынгу рабочых, эсэрка Каплан падкрадваецца і страляе ў яго, наносячы яму цяжкую рану.

Правадыр і геній пролетарскай рэволюцыі прыкаван да пасцелі. Увечары 30 жніўня ЦК партыі большэвікоў за подпісам тав. Свердлова паведаміў працоўных аб злачынскім эсэраўскім выстрале ў таварыша Леніна. Абурэнню працоўных па адрасу гнусных бандытаў, прадажных, шалёных эсэраўскіх сабак не было межаў. На шматлюдных мітынгах рабочыя выносілі рэзалюцыі, у якіх заклікалі да аб'яднання ўсіх пролетарскіх сіл супроць контррэволюцыі.

За здароўем Владзіміра Ільіча сачылі мільёны працоўных. Днём і ноччу па тэлеграфу, тэлефону, праз пісьмы працоўныя ўсіх краін звярачваліся ў Маскву, каб даведацца аб становішчы здароўя любімага правадыра. Праз некаторы час Владзімір Ільіч выздараўлівае і зноў становіцца ў руля барацьбы пролетарыята супроць буржуазіі і яе апоры — меншавікоў і эсэраў.

Ленін яшчэ да рэволюцыі гаварыў, што соцыялісты-рэволюцыянеры ніколі не былі ні соцыялістамі, ні рэволюцыянерамі. З самага пачатку свайго існавання эсэры змагаліся супроць рабочых і сялян, за ўладу прыватнай уласнасці, за ўладу капітала.

Пасля Кастрычніцкай рэволюцыі, прымаючы ўдзел ва ўрадзе Калчака, Дзянікіна і іншых белых бандытаў, эсэры гралі ролю крывавых катаў рабочых, ролю душыцеляў пролетарскай рэволюцыі і Совецкай улады.

Подлыя майстры крывавых спраў, душыцелі працоўных былі знішчаны. Аднак, асколкі эсэраўскіх банд у нашай краіне яшчэ асталіся. Прытаіўшыся ў глыбокіх шчылінах, яны дзейнічаюць ціхай сапай, прадаўжаючы сваю крывавую справу, выконваючы ролю прамых агентаў фашызма. Яны займаюцца не толькі шпіянажам у карысць замежных разведак, але і вядуць дыверсійна-падрыўную работу на прадпрыемствах, установах, калгасах і соўгасах.

Сярод выкрытых у БССР польскіх шпіёнаў нямала аказалася былых эсэраў, якія па заданню польскай разведкі займаліся шпіянажам і шкодніцкай работай, накіраванай на аслабленне магутнасці нашай соцыялістычнай рэспублікі. Яны разам з фашыстамі, трацкісцка-зіноўеўскімі, бухарынскімі і іншымі бандытамі рыхтавалі вайну супроць нашай радзімы, рыхтавалі крывавую расправу над совецкім народам.

Верная ленінскім традыцыям комуністычная партыя большэвікоў на чале з геніяльным правадыром, прадаўжальнікам справы Леніна — вялікім Сталіным выкрыла і знішчыла крывавых бандытаў. Гэтым самым нанесен рашучы ўдар іх контррэволюцыйнай шкодніцкай і шпіёнскай дзейнасці. Але было-б злачынствам для комуніста і кожнага грамадзяніна СССР хоць на мінуту супакайвацца на гэтым. Неабходна яшчэ больш павышаць рэволюцыйную пільнасць, каб да канца выкрываць і знішчаць замаскаваўшыхся ворагаў народу.

Ніколі рабочыя і сяляне не забудуць злачынскага стрэлу эсэраў у Леніна. Ніколі рабочыя і сяляне Саюза ССР не забудуць разбойніцкай, крывавай і катаўнічай ролі эсэраў.

Подлую банду забойц і шпіёнаў, у якую-б маску яны ні апраналіся, працоўныя СССР выкрываюць і знішчаць да канца.

Р. ФРАЛОЎ.
М. АСТАПЕНКА.

АНРЫ БАРБЮС

Два гады таму назад перастала біцца сэрца таленавітага пісьменніка, палкага публіцыста і рэволюцыянера, дастойнага сына французскага народу, непрымірымага барацьбіта супроць імперыялістычнай бойні і фашызма—Анры Барбюса.

Барбюса няма, але светлая памяць аб ім будзе жыць вечна ў сэрцах усіх працоўных. Імя Барбюса натхняе адвагай мільёны працоўных імперыялістычных краін у іх барацьбе супроць падпальшчыкаў вайны, супроць азвярэлага фашызма, які імкнецца затапіць у крыві ўсё перадавое чалавецтва, знішчыць і затаптаць сваім ботам усю перадавую культуру.

Пераняўшы ўсё лепшае, што ёсць у чалавечай культуры, Барбюс першым зразумеў небяспечнасць фашызма. Ён першы падняў спят, заклікаючы народ рашуча выступіць супроць яго, супроць усёй капіталістычнай сістэмы.

Жыццёвы шлях Анры Барбюса — гэта шлях лепшага і чэснага прадстаўніка перадавой інтэлігенцыі, які шукаў новыя грамадскія адносіны, новы мір. Ён сваім пытлівым розумам зразумеў ісціну вучэння Леніна—Сталіна, што інтэлігенцыя зможа быць толькі тады моцнай, калі яна выступіць разам з пролетарыятам. Гэта значыць, калі яна цалкам прымкне да яго соцыяльных і палітычных мэт.

Імперыялістычная разня зрабіла Барбюса адным з яе франтавых удзельнікаў. У акопах ён убачыў не толькі чалавечыя пакуты, але блізка пазнаёміўся з простай масай—фабрычна-заводскімі рабочымі і сялянамі. Тады ўжо Барбюс зразумеў, што вось гэта маса ёсць адзіная і магутная сіла, якая імкнецца і зможа развaліць усе капіталістычныя ўстоі і пабудаваць новае прыгожае светлае і радаснае жыццё. Барбюс убачыў у ёй прадстаўнікоў праўды, прадстаўнікоў вялікай будучыні.

Барбюс зразумеў, што ўсе тыя абяцанкі, якімі корміць буржуазія працоўных, ёсць ашуканства і насмешка, што адзіны шлях і ратунак працоўных ёсць пролетарская рэволюцыя. Анры Барбюс канчаткова парывае са старым жыццём і пераходзіць у лагер пролетарыята. У 1923 годзе ён становіцца членам вялікай комуністычнай партыі.

Анры Барбюс, стаўшы на новы шлях барацьбы, аддае справе пролетарыята ўвесь свой мастацкі талент, стварае кнігі, у якіх ускрывае ўсю фальш і ашуканства буржуазных парадкаў. З усёй сваёй страснасцю палкага рэволюцыянера ён выкрывае ў сваёй кнізе «Агонь» сапраўдныя прычыны імперыялістычнай вайны. Ён смела ва ўвесь голас заяўляе, што прычына гэтай вайны карэніцца ў самой сістэме капіталістычнай эксплаатацыі, на гвалту і грабяжы калоній і малых краін, заняволенні працоўных. Анры Барбюс паказаў, што толькі для буржуазіі выгадна вайна, у якой буржуазія нажывае велізарныя капіталы, а для пролетарыята — гэта смерць. Барбюс добра разумеў, якое вялікае значэнне ў барацьбе з буржуазіяй ёсць мастацкае слова. Ён адчуваў, што яго кніга «Агонь», як пратэст прагучыць на ўвесь свет супроць існуючых парадкаў. Гэта кніга карысталася вялікім аўтарытэтам сярод працоўных. Яе друкавалі на розных мовах у розных краінах. Барбюс атрымліваў сотні пісем ад чытачоў, у якіх ён знаходзіў любоў да сябе, падзяку за сваю кнігу.

Яго рэволюцыйныя словы ніколі не разыходзіліся са справай. Барбюс арганізоўвае рэволюцыйную асацыяцыю былых франтавікоў, ён стварае шырокія арганізацыі працоўных і інтэлігенцыі ўсіх краін супроць вайны, фашызма, у абарону Совецкага Саюза. Не было ні аднаго антыфашысцкага кангрэса, схода, дэманстрацыі, мітынга, дзе-б Барбюс не выступаў і не адыгрываў там кіруючай ролі. Усім памятны яго палкія прамовы, заклікаючыя працоўных арганізаваць адзіны фронт супроць фашызма. Ён быў першым у Францыі хто абараняў нашу Кастрычніцкую рэволюцыю, наш гераічны народ супроць інтэрвенцыі.

Барбюс знаходзіўся ў акружэнні ворагаў, яго цкавалі, на яго паклёпнічалі, яго імкнуліся падкупіць, каб адцягнуць ад актыўнай рэволюцыйнай дзейнасці. Але дарэмныя былі старанні. Барбюс лоўка адбіваў усе атакі, адшвырваў розныя прапановы. Ён з яшчэ большай сілай сваім мастацкім словам і дзейнасцю наносіў ворагам удар.

У сваім рамане «Звенні» (1921 год) Барбюс паказвае соцыяльную няроўнасць і ўродлівасць грамадскіх адносін на кожнай ступені гістарычнага развіцця. У другой кнізе «Палачы» ён звяртае ўвагу перадавога грамадства на зверствы белага тэрора на Балканах. Ён рашуча раскрывае ўвесь фальш сучаснага буржуазнага мастацтва. Анры Барбюс усё больш і больш выяўляе сябе як палкі трыбун, як палітычны барацьбіт, які ўсім сваім імкненнем і істотай звязан са справай міжнароднага пролетарыята.

Як нядаўна, здаецца, яшчэ Анры Барбюс быў на нашай радзіме. З якім энтузіязмам і энергіяй вывучаў ён наша жыццё, звычаі, наш народ. Якой цудоўнай здавалася яму наша краіна з яе кіпучым і творчым жыццём. Ён пабываў на нашых заводах, фабрыках, тэатрах, яго хвалявала гэта спорная калектыўная праца свабоднага народу.

Анры Барбюс быў лепшым другам і прыяцелем совецкага народу, нашага правадыра і настаўніка таварыша Сталіна. З якой ахвотай і радасцю ехаў ён у Совецкі Саюз. Барбюс быў заўсёды з намі, поўны творчага энтузіязма, розных планаў і ідэй. Натхнёны новай энергіяй ён спяшаўся пісаць.

Барбюс памёр. Прадсмяротным яго падарункам была кніга «Сталін», у якой ён паказвае тав. Сталіна, як вернага вучня і паслядоўца Леніна. Барбюс бачыў у Іосіфе Вісарыёнавічы таго чалавека, якога ён шукаў усё сваё жыццё, праз якога раскрываецца новы свет. Гэтаму чалавеку прысвяціў ён сваю кнігу, укладаючы ў яе ўсю сваю любоў, мастацкі талент, творчы запал і энергію. Барбюс паказаў у ёй гэты надзвычайны новы свет —соцыялістычнае грамадства, створанае мільёнамі пад кіраўніцтвам вялікага Сталіна.

Барбюс спраўляецца з гэтай задачай. Ён праўдзіва стварае вобраз Сталіна, чалавека, так неадрыўна злітага з работай сусветнага значэння. Барбюс паказвае Сталіна, які служыць пуцяводнай звяздой для міжнароднага пролетарыята ў іх барацьбе з капіталізмам за шчаслівае і раднасне жыццё.

«Вось ён,—піша Барбюс,—найвялікшы і найбольш значны з нашых сучаснікаў. Ён вядзе за сабою 170 мільёнаў чалавек на 21 мільёне квадратных кілометраў. Ён сутыкаецца ў рабоце з безліччу людзей. І ўсе гэтыя людзі любяць яго, вераць яму, адчуваюць патрэбу ў ім, згуртоўваюцца вакол яго, падтрымліваюць яго і высоўваюць наперад. Ва ўвесь свой рост ён узвышаецца над Азіяй, над мінулым і будучым. Гэта самы вядомы і ў той-жа час амаль самы няведаны чалавек у свеце».

На самай вышыні творчай працы абарвалася жыццё Анры Барбюса, жыццё буйнейшага творцы перадавой культуры, палітыка і барацьбіта за вызваленне чалавецтва.

У дзень смерці Анры Барбюса лепшы яго друг Максім Горкі пісаў, каб маладыя літаратары Совецкага Саюза, правёўшы вялікага барацьбіта, які змагаўся супроць мярзотнасці свету, павінны многакратна замясціць Анры Барбюса, павінны выхоўваць у сваім калектыве дзесяткі такіх дзеячоў рэволюцыі, якім быў Анры Барбюс.

Барбюса няма. Але пакінутыя ім творы жывуць сярод шырокіх мас працоўных нашай краіны і ўсяго свету. Творы Анры Барбюса натхняюць працоўных на новыя поспехі барацьбы за комунізм.

Я. САВІЦКАЯ.

ДРУГАЯ ГАДАВІНА СТАХАНАЎСКАГА РУХУ

ВЫЯВІМ І ВЫКАРЧУЕМ ШКОДНІКАУ, АЧЫСЦІМ ШЛЯХ ДЛЯ МАСАВАГА РАЗГОРТВАННЯ СТАХАНАУСКАГА РУХУ

ЗЛАМАЦЬ ПЕРАШКОДЫ НА СТАХАНАЎСКІМ ШЛЯХУ

Два гады таму назад, калі стаханаўская іскра новых метадаў работы ўспламяніла сэрца кожнага працоўнага нашай краіны, я таксама запалаў жаданнем і энергіяй у сябе, на фабрыцы, апракінуць старыя закасцянеўшыя нормы выпрацоўкі і пайсці па слядах Стаханава. І я гэтага дабіўся. Замест нормы 480 пар абутку, я пачаў выпрацоўваць 1.200 і больш. Мой рэкорд дасягнуў 2.000 пар. За мной пачалі перавышаць нормы ў 2—3 разы і другія рабочыя фабрыкі.

Што мы бачым сёння?

Пры новай норме 1.200 пар, я ледзь даю 1.500, а то і менш. Тое-ж самае і ў другіх. А рад таварышоў, як напрыклад, Одзуг, Налібацкі і інш., нават не выконваюць сваёй нормы. Якая гэтаму прычына?

Па-першае, не зусім добра працуе швейны цэх, які забяспечвае нас загатоўкай. Ён нясвоечасова падае нам загатоўкі, чым тармозіць работу канвеера.

Па-другое, недапушчальна дрэнна, бясскладнава забяспечваецца наша фабрыка поўфабрыкатамі (спелька, заднікі, маналіткі). Так напрыклад прысылаюцца няпоўныя асартыменты маналітак і т. д. Аб гэтым зусім добра ведае і т. Гаргадзе (Наркамат лёгкай прамысловасці) і т. Штэйман (дырэктар Скуртрэста), аднак яны чамусьці лічаць, што тут усё ў парадку... Дзіўная супакоенасць.

Нельга таксама не ўпамянуць аршанскі цвікавы завод, які адзначаецца сваёй выключна дрэннай, шкодніцкай якасцю цвікоў, ад якіх часта псуюцца машыны.

Амаль кожны дзень прыходзіцца прастойваць досыць доўгі час з прычыны няспраўнасці абцяжнай машыны. Не гледзячы на тое, што я не раз папярэджваў аб гэтым дырэкцыю, аднак, на працягу ўжо некалькі месяцаў мне ўсё абяцаюць, што машына будзе спраўлена. А тым часам машына дае дрэнную якасць прадукцыі.

Вось кароткі пералік фактаў, якія тармозяць стаханаўскія тэмпы работы на нашай фабрыцы.

Я хачу як і раней даваць высокія нормы выпрацоўкі і ўзорную якасць прадукцыі. Такое жаданне маюць і другія рабочыя нашай фабрыкі. Аднак, напэўна наша адміністрацыя не хоча лічыцца з нашым жаданнем, або свядома тармозіць стаханаўскі рух.

Трэба неадкладна знішчыць усе перашкоды, якія стаяць на шляху слаўнага стаханаўскага руху, які знамянуе сабой новую эпоху сацыялістычнай працы ў нашай краіне.

Г. СКАБЛО

стаханавец Менскай фабрыкі імя Кагановіча.

Брыгада стаханаўцаў бягучага рамонту менскага машынабудаўнічага завода імя Варашылава. НА ЗДЫМКУ (злева направа): т. Батвінік — выконвае план на 163 проц., брыгадзір т. Врублеўскі — выконвае план на 238 проц. і т. Карповіч—выконвае план на 161 проц. Брыгада абавязалася да 1 верасня прывесці ў парадак і адрамантаваць усе варштаты, давесці да мінімума прастой варштатаў у часе работы.

Фото С. Грына.

НАРКАМАТ АДГАРАДЗІЎСЯ АД СТАХАНАЎЦАЎ

Дарэмна вы будзеце шукаць у Наркамаце мясцовай прамысловасці матэрыялы, характарызуючыя сучасны стан стаханаўскага руху ў гэтай буйнейшай галіне прамысловасці БССР. Вы іх тут не знойдзеце.

Наркаммясцпром прабуе зваліць віну за адсутнасць вестак аб стаханаўскім руху на... Цэнтральнае кіраўніцтва народна-гаспадарчага ўчота БССР. Жалкая, нікчэмная спроба. Быццам наркамат не абавязан ведаць, што робіцца ў яго на прадпрыемствах. А Наркаммясцпром не толькі лічбавых даных не мае, але наогул не ў курсе таго, які стан стаханаўскага руху ў асобных галінах прамысловасці, а тым больш на асобных прадпрыемствах.

Адзінае, што мы знайшлі ў наркамаце, гэта старыя весткі (на 1 чэрвеня) аб колькасці стаханаўцаў па аднаму Белмашстанкатрэсту. Як прыклад падаем некаторыя лічбы. На 1 студзеня г. г. па прадпрыемствах трэста было 2.083 стаханаўцы. Гэта зусім мізэрны працэнт у адносінах да агульнай колькасці рабочых. Але і гэта колькасць стаханаўцаў да 1 чэрвеня значна знізілася, дасягнуўшы лічбы 1.845. Ударнікаў на 1 студзеня было 797, а на 1 чэрвеня — 616. За кароткі тэрмін— і такое зніжэнне. Гэтыя даныя выклікалі трывогу. Яны сігналізавалі, што на гэтым адказнейшым участку далёка не ўсё добра. Прычым, такое становішча не толькі ў адной металапрамысловасці. Здавалася-б, што наркамат зробіць бальшавіцкія вывады і неадкладна зоймецца арганізацыяй стаханаўскага руху. Але тут аднесліся да гэтага вельмі халоднакроўна, абмежаваўшыся... падшыўкай вестак да справы.

Наркамат не толькі не стаў аператыўным вытворчым штабам кіраўніцтва стаханаўскім рухам, але ператварыўся ў яго тормаз.

Вядома, што на вытворчасці важнай фігурай, ад якой у многім залежыць выкананне вытворчага плана і развіццё стаханаўскага руху, з'яўляецца майстар. Ён інструктуе рабочых, ён перадае вопыт стаханаўцаў астатнім рабочым, ён непасрэдна арганізоўвае работу ў цэху. І вось, чыясьці шкодніцкая рука зрабіла так, каб гэтых майстраў падкрыўдзіць, стварыць ім такія ўмовы, каб яны не былі зацікаўлены ў лепшай рабоце. Сістэма аплаты майстраў, напрыклад, у металапрамысловасці так пабудавана, што апошнія зарабляюць менш, чым рабочы сярэдняй кваліфікацыі. А майстры-ж у асноўным людзі з высокай вытворчай кваліфікацыяй, найбольш падрыхтаваныя рабочыя.

Не дзіўна таму, што на заводах ёсць вялікі недахоп майстраў. Наркамат-жа, атрымліваючы шматлікія сігналы, нічога не зрабіў, каб ліквідаваць гэта шкодніцтва ў аплаце працы.

А як расцэньваць загад тав. Балціна ад 23 красавіка, па якому ўстанаўліваўся такі парадак аплаты рабочых, па прагрэсіўцы, пры якім рабочы, маючы 20 проц. няпланавай работы, пазбаўляецца ўсёй прагрэсіўнай прэміі. Гэты загад пазбаўляў стаханаўцаў, пераведзеных на прагрэсіўку, стымула ў павышэнні прадукцыйнасці працы. Толькі 4 жніўня тав. Балцін удасужыўся адмяніць свой, мякка кажучы, няправільны загад.

Наркаммясцпрому таксама вядома, што на прадукцыйнасці працы рабочых рэзка адбіваецца дрэнны стан абсталявання, частае псаванне станкоў. Яму не можа быць невядома і тое, што шкоднікі наўмысля разбураюць тэхнічнае абсталяванне, не праводзяць рамонту, каб вывесці яго са строю і знізіць прадукцыйнасць працы стаханаўцаў. Іменна з гэтай мэтай вось ужо некалькі год металазаводы БССР не атрымліваюць ніводнай капейкі на капітальны рамонт станкоў і машын. Але і ў гэтым годзе Наркаммясцпром не забяспечыў ні адзін завод сродкамі для правядзення капітальнага рамонту абсталявання. Хіба гэта не з'яўляецца паказальнікам адсутнасці барацьбы за ліквідацыю вынікаў шкодніцтва?

Да гэтага часу стаханаўцы церпяць яшчэ і ад масавых прастояў не толькі па віне псавання станкоў, але і з-за зрыву забеспячэння іх матэрыяламі і інструментамі і проста з-за нераспарадчасці адміністрацыі. Вось, напрыклад, па Белпаліграфкіраўніцтву — прамысловасці, дзе абсалютна ніякіх прычын для перабояў у рабоце няма, у ліпені рабочыя страцілі 4.787 гадзін. У наркамаце нават не пацікавіліся вывучыць прычыны страты такой вялікай колькасці рабочага часу. Між тым, ён, бясспрэчна, мог выявіць, што за гэтымі прастоямі хаваецца чыясьці варожая рука. Характэрна, што па афіцыйных вестках, у якіх Белпаліграфкіраўніцтва растлумачвае прычыны прастояў, найбольшая колькасць прастояў прыходзіцца на «арганізацыйныя прычыны». Што абазначае гэта графа ніхто ў наркамаце не ведае.

Прастоі ў металапрамысловасці, на тарфяных і цагельных заводах дасягаюць пагражаючых размераў і вылічаюцца дзесяткамі тысяч гадзін. У наркамаце гэтым не цікавяцца. Тут таксама прымірыліся з тым, што тэхнічная вучоба, гэты сродак хутчэйшага авалодання стаханаўскімі метадамі работы, фактычна ліквідавана па ўсіх прадпрыемствах.

Калі-б наркамат сур'ёзна заняўся стаханаўскім рухам, ён-бы не дапусціў такога становішча, каб на буйнейшых прадпрыемствах Беларусі — менскіх варштатабудаўнічых заводах імя Варашылава і імя Кірава — ігнараваліся законныя патрабаванні стаханаўцаў, ён не дапусціў-бы, каб стаханаўцы тут пакідалі заводы.

Не дзіўна, што пры такіх наплявацельскіх адносінах да стаханаўскага руху наркамат ганебна зрывае вытворчы план. За 7 месяцаў план выканан толькі на 95,1 проц. Сарван план і па прадукцыйнасці працы. Пры гадавым заданні росту на 20,2 проц. за 7 месяцаў ёсць рост толькі на 7 проц.

Ці не ясна пасля гэтага, што Наркамат мясцовай прамысловасці замест дапамогі ў разгортванні стаханаўскага руху стаў яму на дарозе і тармозіць яго развіццё.

Р. ДОДЗІН.

АБ НАС НЕ КЛАПОЦЯЦЦА

Наш станкабудаўнічы завод імя Варашылава не выконвае сваёй вытворчай праграмы. За поўгода ён не дадаў: 15 радыяльна-свідравальных і 15 такарных станкоў, 50 штук канавакапальнікаў і інш. Нам, стаханаўцам, прыходзіцца чырванець перад грамадскасцю за ганебную работу прадпрыемства.

Чаму адстае завод? Таму, што кіраўнікі яго не клапоцяцца аб стварэнні ўмоў у рабоце рабочых. На заводзе няма дысцыпліны і правільнай арганізацыі працы. Мітусня, спрэчкі і нераспарадчасць — вось стыль работы адміністрацыі. У рэзультаце, як толькі пачынаецца рабочы дзень, адбываюцца прастоі.

Нядаўна быў такі выпадак. Зменны майстар тав. Лібман перадаў мне чарцяжы падшыпніка вала перабору для выканання. Як высветлілася, гэтыя чарцяжы былі кімсьці з тэхнічнага аддзела (загадчык Рошчын) перабльытаны. Не забяспечылі і інструментамі, неабходнымі для апрацоўкі і вымярэння данай дэталі. У выніку такой безадказнасці работнікаў тэхнічнага аддзела я меў вымушаны прастой — 90 мінут.

Неўзабаве здарыўся і другі выпадак. Мне паступіў заказ на выраб ступенчатых шківаў для такарных станкоў, але на іх не аказалася 65-міліметровай развёрткі дэталяў. З-за гэтага я прастаяў палову дня — 210 мінут. У рэзультаце выявілася, што ў інструментальным цэху (начальнік Барухін) не зрабілі памянёныя развёрткі. Прастоі ў апошні час сталі ў мяне сістэматычным з'явішчам. З-за іх і раду іншых непаладак у цэху мая зыпрацоўка зніжаецца. У некаторыя дні я даю 190—200 проц., а ў асобныя дні нават не выконваю нормы.

Забеспячэнне інструментамі, асабліва разцамі, пастаўлена наогул дрэнна.

Пры такіх адносінах да стварэння ўмоў працы рабочым не дзіўна, што на заводзе ёсць цякучасць, што колькасць стаханаўцаў зменшылася (з 342 на 1 снежня 1936 г. да 239 стаханаўцаў на 1 жніўня г. г.). Дырэктар завода Лісоўскі, старшыня заўкома Дабравіцкі, выконваючы абавязкі сакратара парткома Залатарэвіч палец аб палец не ўдарылі, каб ліквідаваць цякучасць і стварыць для рабочых нармальныя ўмовы для працы.

С. В. НОВІКАЎ,

токар-стаханавец менскага станкабудаўнічага завода імя Варашылава.

ЯК Я ДАБІЎСЯ БЕЗАВАРЫЙНАЙ РАБОТЫ

Першы рэкорд Стаханава застаў мяне ў радах Чырвонай Арміі. Там-жа я стаў стаханаўцам баявой і палітычнай падрыхтоўкі.

Стаханаўскія метады работы я перанёс і на новае месца работы — чыгуначны транспарт, які з'яўляецца родным братам Чырвонай Арміі.

Я працую дыспетчэрам на ўчастках Крычаў—Орша і Крычаў—Магілеў. Дзяжурства сваё пачынаю з давядзення плана работы да ўсіх дзяжурных па станцыі, дзяжурных па дэпо і нарадчыкаў кандуктарскіх брыгад. За 10 мінут да ўступлення на дзяжурства бяру дакладныя весткі аб падходах паяздоў. Адначасова даведваюся аб становішчы на вузле і ў паравозным дэпо. На аснове гэтага складаю план на 12 гадзін дзяжурства і перадаю яго загадам па ўчастках. Такім чынам, кожны дзяжурны па станцыі ведае аб прадстаячай рабоце.

Машыністаў Крычаўскага дэпо я ведаю добра. Спачатку вывучыў індывідуальныя асаблівасці кожнага. З многімі спаборнічаю. Асноўныя пункты дагавора: уводзіць у графік паязды, якія спазняюцца, павышаць камерцыйную і тэхнічную хуткасць, змагацца за скарачэнне абароту паравозаў і за эканомію паліва. Я з свайго боку абавязаўся папярэджваць машыністаў аб прадстаячых астаноўках для скрыжавання або абгону і забяспечваць іх важкімі саставамі. Рэзультаты сказаліся добрыя. Машыністы Пільнікаў, Падлягаеў, Якаўлёнак водзяць важкія паязды з нагонам у дарозе.

Перад адпраўленнем з Крычава галоўныя кандуктары і машыністы атрымліваюць ад мяне так называемую пуцёўку, у якой я ўказваю, як буду прапускаць састаў да пункта тэхнічнага агляду (ст. Пагодзіна). У выпадку якіх-небудзь змен на ўчастках машыніст атрымлівае ад мяне папярэджанне ў пісьмовай форме разам з жэзлам на адной з прамежных станцый. Прыбыўшы на станцыю Пагодзіна, машыніст праз галоўнага кандуктара атрымлівае другую запіску аб пропуску яго да суседняй участковай станцыі Орша.

Перад выхадам на кантрольны пост я паведамляю машыністам Крычаўскага дэпо загу поезда, які яны павядуць, а таксама колькі і якіх будзе вагонаў. У адпаведнасці з гэтым машыніст рыхтуе свой паравоз. У рэзультаце паязды, адпраўляемыя з Крычава па раскладу, прыбываюць у Оршу раней раскладу, а спазняючыяся ўводзяцца ў графік.

Калі-ж здараецца, што састаў прыходзіцца затрымліваць для пропуску пасажырскіх або паскораных сецявых паяздоў, я выклікаю да селектара машыніста і дагаварваюся з ім, колькі мінут неабходна нагнаць, каб «упячы» ад гэтых паяздоў.

Зараз мы вядзем барацьбу і ўжо дасягнулі станоўчых рэзультатаў за вядзенне скразных паяздоў па ўсёй Беларускай чыгунцы. Мы здаем таксама паязды суседнім чыгункам на 2—3 гадзіны раней устаноўленага часу.

Веданне людзей, даводзенне да іх канкрэтных заданняў і дапамога ім у выкананні іх дае мне магчымасць працаваць без браку і аварый і выконваць наркомаўскі графік.

Н. ЗЯНЬКОЎ,

дыспетчэр-стаханавец магілеўскага аддзялення Беларускай чыгункі.

ЧАМУ Я НЕ СТАХАНАЎКА?

Шэсць год я працую токарам на заводзе «Ўдарнік». Здавалася-б час досыць значны, каб асвоіць свой працэс работы і стаць стаханаўкай. Калі з першым я больш-менш справілася, то з другім — значна горш.

Чаму? Трэба прама сказаць, што арганізацыя працы ў нас яшчэ вельмі дрэнная. Пануе поўная абязлічка рабочага месца і бясплановасць у цэху. Рабочы прыходзіць на працу і не ведае, дзе ён сёння будзе працаваць і што рабіць.

Я цяпер працую на боўтарэзным станку. Мая норма — 900 балтоў у змену. Я нарэзаю — 1000. Можна было-б даць значна больш, але справа ў тым, што ў часе працы па некалькі разоў у станку мяняюцца плашкі для нарэзкі балтоў, ад гэтага бываюць прастоі па поўгадзіны і больш. Чаму-ж нельга змяняць плашкі перад працай, або ў часе абедзенага перапынку? Падчас нехапае матэрыялаў і прыходзіцца самой бегаць на пошукі яго па цэху. Станкі ў пераважнай колькасці не спраўныя. Калі звяртаешся да майстра, каб станок папраравіў, ён махае рукой і адказвае:

— У цябе заўсёды што-небудзь не спраўна.

Я хачу быць стаханаўкай. І такіх, як я, у нас на заводзе многа. Але трэба раз назаўсёды паложыць канец гэтай безалабернасці, бясплановасці ў кіраўніцтве цэхам, скончыць з абязлічкай рабочага месца. Трэба, нарэшце, стварыць умовы для высокапрадукцыйнай працы рабочых.

М. ЯНКОВІЧ,

токар завода «Ўдарнік», Менск.

ЧАМУ Я НЕ ПРАЦУЮ З ПОЎНАЙ НАГРУЗКАЙ

На першы погляд кіраўнікі фабрыкі: выконваючы абавязкі дырэктара Пузанаў, сакратар парткома Рабкін займаюцца вытворчымі пытаннямі, цікавяцца стаханаўскім рухам. На справе-ж яны патураюць сабатажнікам стаханаўскага руху. Наша брыгада завёртшчыц цукернага цэха ніколі не працуе нармальна ўсе 420 рабочых мінут. Прастойваем цэлымі гадзінамі.

Чаму? Наша работа залежыць ад правільнай арганізацыі работы на ўсёй фабрыцы. Ад таго, напрыклад, як тарны цэх (начальнік Марголін) своечасова забяспечыць нас тарай, залежыць наша бесперабойная работа. А між тым, памянёны цэх працуе выключна недапушчальна. Сабатажнікі стаханаўскага руху з гэтага цэха тарай забяспечваюць нас з перабоямі. Адзін дзень паступленне тары ідзе нармальна, а другі дзень зусім прыпыняецца.

На справядлівыя скаргі і абурэнні стаханаўцаў і рабочых адміністрацыя цэха і фабрыкі не рэагуе. Яна фактычна стала ў ролі рабочнага наглядальніка, а не штабам стаханаўскага руху. У рэзультаце прастоі ў нас увайшлі ў сістэму.

Зачастую мы таксама прастойваем, або выконваем рабочыя работы з-за нясвоечасовай падноскі абвёртачнай паперы і з-за забеспячэння сырымі цукеркамі.

Сістэматычныя перашкоды і тормазы ў рабоце паніжаюць прадукцыйнасць працы. Я, напрыклад, сем год працую завёртшчыцай на фабрыцы. Вытворчым працэсам аўладала на «выдатна». Пераняла метад стаханаўкі маскоўскай фабрыкі «Красный Октябрь» тав. Юдзінай, але я не працую з поўнай нагрузкай. У асобныя дні я завёртваю 131—132 кіло цукерак пры норме 66 кіло, а ў асобныя дні толькі 30 кіло.

Такое становішча не толькі са мной. Кіраўнікі фабрыкі груба ігнаруюць патрабаванні стаханаўцаў.

З. А. МУХА,

стаханаўка-завёртшчыца менскай кандытарскай фабрыкі «Комунарка».

ЗАКОННЫЯ НАРАКАННІ

Апошнія па плану два станкі сістэмы Геллера вышлі толькі што з вытворчасці. Яны стаяць у прасторным і шумным цэху менскага завода імя Кірава, пафарбаваныя, статна сабраныя. Яны стаяць у чаканні далёкай дарогі. Яны — гордасць і слава кіраўцаў. Станкі — дыскавыя пілы для рэзкі круглага жалеза — завод імя Кірава выпрацоўвае ў СССР першым. Адсюль яны ідуць па ўсёй нашай неабсяжнай квітнеючай краіне. Яны патрэбны ўсім металургічным заводам і хімічным камбінатам.

За месяц завод дае краіне дзесяць гэтых складаных, каштоўных станкоў. Брыгада рабочых, якая выконвае ўсе работы па зборцы станкоў, з'яўляецца стаханаўскай. Па складанасці сваёй работы і па якасці яе выканання гэта брыгада заслужана вылучаецца ва ўсім заводскім калектыве. Недарма-ж гавораць на заводзе:

— Лепш іх жалеза не спіліш, не здужаеш...

У іх руках складаны станок, які рабочыя ўжо добра асвоілі і гатовы вытворчую норму не толькі выконваць, але і перавыконваць. З месяца ў месяц брыгада поўнасцю выконвае вытворчую праграму і, больш таго, многія запытваюць:

— Чаму дзесяць, а не адзінаццаць? Ці-ж ўвесь год на кожны месяц план — дзесяць станкоў і не больш...

Стаханаўская энергія, трэба прама сказаць, на заводзе да апошняга часу не знаходзіць яшчэ шырокага развароту, па сутнасці стрымліваецца. Прычым, гэта адчуваецца і ў брыгадзе па выпрацоўцы дыскавай пілы сістэмы Геллера.

Стаханавец т. Грасоўскі працуе на вузле канчатковай зборкі станка. Сваю вытворчую норму ён выконвае на 200—250 проц. Жывы і вясёлы рабочы, член групы спачуваючых, ён, не хаваючыся, расказвае:

— Шмат чаго нядобрага ёсць і ў нашай брыгадзе, што вельмі часта ўносіць бясплановасць, неарганізаванасць у работу...

Сістэматычна ў брыгадзе адсутнічае так называемы пераходзячы запас, што выклікае прастоі. Вельмі часта ў час зборкі пры наяўнасці асноўных частак станка адсутнічаюць, напрыклад, каробка хуткасцей, каробка падач, рэдыктар, ці яшчэ што іншае. Гэта затрымлівае зборку не толькі на гадзіны, але часта і на цэлыя дні.

Зусім ганебным рабочыя лічаць тое, што камплекты дэталей адсутнічаюць заўсёды з пачатку месяца. Так, напрыклад, шасцёркі, якія робяцца тут-жа на заводзе, побач, у другім цэху, у гэтым месяцы паступілі чысла пятнаццатага.

На вытворчай нарадзе рабочыя рэзка і правільна ставілі пытанне аб гэтым перад адміністрацыяй. Але яна глуха — прама гаворачы. Начальнік цэха т. Скрыпко не жадае слухаць законных патрабаванняў рабочых і мер па сутнасці справы не прымае. Нерэагаванне на сігналы стаханаўцаў мае месца на гэтым лепшым прадпрыемстве нашай рэспублікі. І трэба прама сказаць, што партарганізацыя яшчэ дастаткова на гэта не рэагуе.

Праў слесар-стаханавец т. Эльперын, калі ён проста прыкідвае школу непаладкаў у цэху на сваім заработку. Ён выконвае вытворчую норму на 200 проц. Мае ў месяц 350—400 рублёў заработку.

— А калі-б прапановы стаханаўцаў былі ўлічаны нашай адміністрацыяй, то я не прагульваў-бы і меў заработак больш 500 рублёў, — заўважае ён.

Падводзіць вельмі часта такарны цэх. Ён зніжае прадукцыйнасць працы брыгады. Вельмі часта дэталі такарнага цэха недаапрацаваны. Над імі працуюць у брыгадзе станкоў Геллера часта больш, чым над працэсамі па зборцы станка.

— Не раз ставілі рабочыя пытанне перад адміністрацыяй, каб не хадзіць самім за дэталямі, — гаворыць т. Эльперын. — Але практыка гэта не ліквідавана, хоць ад яе вее простым саматужніцтвам, вытворчым бескультур'ем.

Сапраўды, Рабочаму патрэбна дэталь для станка, які ён збірае. Дэталі няма. Тады ён ідзе ў другі цэх і там чакае, пакуль будзе гатова патрэбная яму дэталь. Практыка гэта доўгі час паўтараецца, і людзі з кіраўніцтва завода лічаць яе нармальнай.

Стаханавец т. Баскін працуе на зборцы каробкі хуткасцей. Ён прама заяўляе, што дрэннае планаванне ў цэху тармозіць работу. Часта адсутнічаюць дэталі (карпусы каробкі, шасцёрні ці валы), якія можна было-б рыхтаваць значна раней, чым гэта ёсць на справе.

А што ўжо гаварыць аб так называемых «дробязях», неабходных для зборкі. Не гледзячы на тое, што яны ляжаць на складзе, тут-жа пад носам у адміністрацыі, іх самаму рабочаму прыходзіцца даробляць, што аднімае час, зацягвае важнейшыя працэсы работы.

Асвоілі людзі складаны станок. Працуюць. Але вытворчай культуры іх не вучыць адміністрацыя. Затое адміністрацыя, напрыклад, штампуе дрэнную работу ліцейнага цэха. Пераліўы і праліўы зала ў гэтым цэху часта прымушаюць усю зборку пачынаць нанава ці рабіць вымушаны брак. Як на першае, так і на другое сапраўдныя стаханаўцы, рабочыя цэха не жадаюць і не павінны ісці.

Стары стаханавец т. Залескі, працуючы на ўчастку рэдуктараў і выконваючы норму на 200 і больш працэнтаў, таксама мае рад зусім законных нараканняў на адміністрацыю. Укладка валаў і шасцёран, шыброўка падшыпнікаў таксама часта затрымліваецца па віне адміністрацыі, якая ці не можа, ці не жадае планава арганізаваць работу. Тав. Залескі скардзіцца, што ён, напрыклад, не так даўно роўна тры дні чакаў валаў і аставаўся без работы.

Дырэкцыя завода мірыцца і дапускае такую з'яву, калі ў цэху ў першую палову месяца работы амаль няма, а пад канец наступае спешка, гарачка. І ў гэтым месяцы да 13 жніўня было выпушчана з вытворчасці ўсяго два станкі, а пасля трынаццатага — восем станкоў.

Усё гэта стаханаўцы проста не могуць пераносіць. Прычым ім нават няма дзе гэтыя пытанні паставіць, бо адміністрацыя завода і цэха станкоў Геллера не шчодра на вытворчыя нарады.

— Пачнем прасіць самі, тады склічуць нараду, а так хоць і тры месяцы пройдзе — не ўспомняць аб ёй, — так гавораць стаханаўцы брыгады.

Майстар, малады спецыяліст, камсамолец Оксенкруг у цэху выконвае ролю пастаўшчыка дэталей, а не кіруе складаным працэсам работы, не вучыць рабочых, якія патрабуюць яшчэ дапамогі. Ён заўсёды на пабягушках.

Тав. Оксенкруг аўтарытэтна заяўляе, што калі-б былі ўсе дэталі і былі-б знішчаны непаладкі, брыгада давала-б яшчэ лепшыя вытворчыя паказальнікі, чым зараз. Праграма вытворчасці дзесяці станкоў па сутнасці недастатковая. Работа-ж ліцейнага і такарнага цэхаў стрымлівае работу брыгады.

Гаварылі аб гэтым, але законныя нараканні рабочых-стаханаўцаў, нажаль, астаюцца непачутымі. Гэта ні ў якой меры не ідзе на карысць разгортванню стаханаўскага руху.

П. КАВАЛЁЎ.

ІВАН КІВАЕ НА ПЯТРА...

ГОМЕЛЬ. (Кар. «Звязды»). Станкабудаўнічы завод імя Кірава сістэматычна не выконвае свайго плана. За ліпень ён выканаў план толькі на 70 проц. Не паступіла паляпшэння і ў жніўні.

Галоўнай прычынай нецярпімага адставання з'яўляецца занепад стаханаўскага руху. Дырэктар завода Валодзька, сакратар парткома Карантаер, старшыня заўкома Малец займаюцца чым хочаце, толькі не арганізацыяй стаханаўскага руху.

Тав. Малец чамусьці рашыў, што стаханаўскі рух больш датычыць дырэктара завода. І вось ён чакае, пакуль дырэктар зоймецца стаханаўскім рухам. А дырэктар чакае, пакуль гэтай справай зоймецца Малец. Наогул, тут пабудавана справа кіраўніцтва стаханаўскім рухам па прынцыпу: «Іван ківае на Пятра». На справе-ж гэтым важнейшым участкам работы ніхто не займаецца.

На заводзе нават няма ўліку стаханаўцаў і іх работы. Мы спыталі брыгадзіра зборачнай брыгады Кушалевіча, колькі ў яго стаханаўцаў, і апошні не змог назваць ні аднаго прозвішча. Яму на дапамогу прышоў прафорг брыгады Берлін, які паведаміў, што ў брыгадзе 12 стаханаўцаў. Але-ж гэтай лічбе нельга верыць, бо яна ўзята са справаздачы, якая была складзена больш месяца таму назад. А колькі зараз у брыгадзе стаханаўцаў, прафорг не ведае.

Аб тым, як злачынна-дрэнна на заводзе пастаўлена работа па арганізацыі стаханаўскага руху, сведчыць наступны факт. У брыгадзе таго-ж Кушалевіча зборшчыкі станкоў, у мінулым лепшыя стаханаўцы завода, Арбетман, Жыгалкін і іншыя зараз больш паловы часу прастойваюць і не выконваюць норм.

Рабочыя некалькі раз патрабавалі ўстанаўлення цвёрдага задання для кожнага станка. Па настаянню рабочых гэтым пытаннем вымушан быў заняцца і заўком. Але становішча не змянілася. Задання і зараз няма. Гэта прыводзіць да таго, што нельга ўстанавіць кантролю выканання планаў, улік работы.

Усё гэта гаворыць аб тым, што кіраўнікі завода імя Кірава не выконваюць патрабавання партыі аб арганізацыі стаханаўскага руху.

ЧЫКУН.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

УСХОДНІ (АРАГОНСКІ) ФРОНТ

Іспанскае міністэрства абароны паведамляе, што рэспубліканскія войскі ўзарвалі 27 жніўня 300 метраў чыгуначнага палатна ў раёне высаты Фуэнтэ Тодос.

Калона рэспубліканцаў, заняўшая вёску Медыяна, заняла таксама пазіцыі мяцежнікаў, размешчаныя на захад ад Медыяна на левым беразе ракі Хінет.

У сектары Суэра рэспубліканцы авaлaдалі часткаю вёскі Суэра і вакзалам чыгуначнай станцыі Суэра (на поўнач ад Сарагосы). Страты мяцежнікаў вельмі значныя. У розных пунктах на поўнач ад Суэра рэспубліканцамі ўзарвана чыгуначнае палатно. 27 жніўня рэспубліканцамі эвакуявана ў тыл звыш 1.200 палонных.

У сектары Тэруэля рэспубліканскія войскі прадпрынялі 27 жніўня атаку, у сектары Масегоса яны занялі рад пазіцый мяцежнікаў. Рэспубліканскія часці, вышаўшыя з Пунта дэ Ласаро (на паўднёвы захад ад Тэруэля), занялі высату 1.663 і Сан Рок. Заняты таксама Кемада, Хоя і некалькі высот, якія даюць рэспубліканцам магчымасць трымаць пад агнём сваёй артылерыі Вільястар (на поўдзень ад Тэруэля) і дарогі, якія вядуць з гэтай вёскі.

Згодна вестак агенцтва Эспань, іспанскія мяцежнікі спешна перакідаюць часці з паўночнага фронта на ўсходні фронт.

* *
*

28 жніўня на ўсходнім фронце прадаўжалася паспяховае наступленне рэспубліканцаў. На ўчастку на поўдзень ад Сарагосы рэспубліканцамі заняты важныя пазіцыі.

У сектары Суэра (на паўночны ўсход ад Сарагосы) рэспубліканцы прасоўваюцца ў паўднёвым напрамку.

Як паведамляе «Дэйлі тэлеграф», рэспубліканская артылерыя падвергла Сарагосу моцнай бамбардыроўцы.

У часе паветранага бою рэспубліканскія лётчыкі збілі 5 самалётаў мяцежнікаў. 2 фашысцкія самалёты загарэліся, тры ўпалі на тэрыторыю рэспубліканцаў. Два італьянскія лётчыкі-афіцэры, узятыя ў палон, заявілі, што належаць да італьянскай эскадрыллі знішчальнікаў.

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

У сектары Кіхорна рэспубліканскія войскі занялі пазіцыі мяцежнікаў у ваколіцах Пералес дэ Мілья і палепшылі некаторыя іншыя свае пазіцыі. Удачнай атакай рэспубліканскія часці 27 жніўня захапілі ў Заходнім парку пад Мадрыдам 16 палонных, 2 станкавыя кулямёты, адзін ручны кулямёт, адну мартыру і шмат іншай зброі.

У ТЫЛУ Ў МЯЦЕЖНІКАЎ

У сектары на поўдзень ад ракі Тахо, у раёнах Аргальянес і Сіера дэ Авіла адбываюцца баі паміж часцямі мяцежнікаў. На працягу паўтары гадзіны на рэспубліканскіх пазіцыях была чуваць вінтовачна-кулямётная стральба ўнутры Талэзеры.

У ноч на 27 жніўня хваляванні ў радах войск іспанскіх мяцежнікаў, якія займаюць Лоперу, прадаўжаліся. На рэспубліканскіх пазіцыях былі ясна чуваць воклічы «Няхай жыве рэспубліка», «Няхай жыве народная армія».

На іншых участках паўднёвага фронта вакол Грэнады і паміж Орхіва і Пітрэс была чуваць кулямётная стральба, разрывы ручных гранат і артылерыйская стральба ўнутры размяшчэння мяцежнікаў. Самалёты мяцежнікаў рабілі палёты над Грэнадай і артылерыя мяцежнікаў абстраляла горад.

* *
*

Згодна вестак Гавас, порт Хіхон падвергся яраснай паветранай бамбардыроўцы. 4 англійскія судны «Хільда Молер», «Афрыкен Трэйдэр», «Стэнбрыдж» і «Стэнвуд» пашкоджаны. Сярод матросаў ёсць раненыя.

ДА СМЕРЦІ МАРШАЛА ДЭМІДА

Данымі судовай медыцынскай экспертывы ўстаноўлена, што ваенны міністр Мангольскай Народнай Рэспублікі маршал Дэмід, які раптоўна памёр 22 жніўня г. г. па дарозе ў Маскву, у поездзе, каля станцыі Тайга, памёр у рэзультаце атручання кансервамі. Суправаджаўшыя маршала Дэміда ў тым-жа вагоне камдзіў Мангольскай арміі Джансанхорла, маёр Даржыеў з жонкай і сакратар паўнамочнага прадстаўніцтва Мангольскай Народнай Рэспублікі ў Маскве Гамбасурун таксама атруціліся. Прынятымі энергічнымі мерамі медыцынскай дапамогі ўдалося выратаваць маёра Даржыева з жонкай і п. Гамбасуруна, жыццё якіх у сучасны момант знаходзіцца па-за небяспекай. Камдзіва Джансанхорла выратаваць не ўдалося, і ён памёр у дарозе. Следства па высвятленню ўсіх акалічнасцей атручання прадаўжаецца.

(БЕЛТА).

* *
*

МАСКВА, 29 жніўня. (БЕЛТА). 28 жніўня ў Маскву прыбыла цела нябожчыка ваеннага міністра Мангольскай Народнай Рэспублікі маршала Дэміда.

З тым-жа поездам прыбыла цела нябожчыка камдзіва народна-рэвалюцыйнай арміі МНР Джансанхорла.

На вакзале былі вывешаны савецкія і мангольскія жалобныя флагі. На пероне — ганаровы караул.

Ад Казанскага вакзала працэсія накіравалася да будынка крэматорыя, дзе перад крэмацыяй адбыўся жалобны мітынг.

Наперадзе працэсіі неслі шматлікія вянкі: ад Савета Народных Камісараў Саюза ССР, ад народнага камісара абароны маршала Савецкага Саюза К. Е. Варашылава, ад Народнага камісарыята абароны, ад Народнага камісарыята замежных спраў, ад паўнамочнага прадстаўніцтва МНР у Маскве, ад паўнамочнага прадстаўніцтва Тувінскай Народнай Рэспублікі ў Маскве і інш.

На жалобным мітынгу з прамовамі выступілі: ад імя савецкага ўрада — намеснік народнага камісара замежных спраў Б. С. Стаманякоў, ад імя народнага камісара абароны маршала Савецкага Саюза К. Е. Варашылава і Народнага камісарыята абароны — намеснік народнага камісара абароны маршал Савецкага Саюза А. І. Егораў, ад імя ўрада МНР — паўнамочны прадстаўнік Мангольскай Народнай Рэспублікі п. Дэндып.

Урны с прахамі нябожчыкаў маршала Дэміда і камдзіва Джансанхорла ўстаноўлены ў зале паўнамочнага прадстаўніцтва МНР у Маскве і будуць днямі адпраўлены ва Улан-Батор.

АБ УЗНАГАРОДЖАННІ тт. ВЛАСІКА Н. С., ГУЛЬКО Б. Я., ПАГУДЗІНА В. І., РУМЯНЦЭВА В. І., УДАЛАВА П. О., САЛАЎЕВА Н. І. і інш.

Пастановай Цэнтральнага Выканаўчага Камітэта СССР за ўзорнае і самаадданае выкананне адказных заданняў урада ордэнам Чырвонага сцяга ўзнагароджаны: Власік Н. С., Гулько Б. Я., Пагудзін В. І., Румянцэў В. І., Удалаў П. О., Салаўёў В. І.

Ордэнам «Красная звезда» ўзнагароджаны Аксёнаў А. Б., Баркан І. Р., Гінцэль А. Н., Голубеў Н. А., Гульст В. Н., Ефімаў С. А. і інш. — усяго 17 чалавек.

Ордэнам «Знак почета» ўзнагароджаны: Аксёнаў Н. Я., Александраў Н. І., Алексееў В. А., Антонаў В. А., Антоненка А. Ф., Арсенцеў С. П., Башмакоў М. З. і інш. усяго 205 чалавек.

(БЕЛТА).

Ваенныя дзеянні ў Кітаі. НА ЗДЫМКУ: атрад кітайскіх войск. (СФ).

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ Ў КІТАІ

На шанхайскім фронце

ШАНХАЙ, 29 жніўня. (БЕЛТА). Учора 12 японскіх самалётаў зноў бамбардыравалі раён Наньдао ў Шанхаі. Згодна папярэдніх вестак, забіта каля 400 чалавек і 250 ранена. Бамбардыроўцы падвергліся кітайскія бежанцы, якія чакалі адпраўкі поезда ў Ханчжоу. У раёне бамбардыроўкі ўспыхнуў пажар.

ШАНХАЙ, 29 жніўня. (БЕЛТА). 27 жніўня японскія самалёты бамбардыравалі станцыю Чэньжу на Шанхай-Нанкінскай чыгунцы і раён Наньсяна (каля Шанхая). Днямі на прыёме журналістаў прадстаўнік японскага консульства пагражаючча заявіў, што «калі радыёстанцыя Чэньжу не спыніць прапаганды, перадаваемай агенцтвам Сентрал Н'юс, то будзе знішчана бамбардыроўкай». 27 жніўня гэта радыёстанцыя падверглася лютай бамбардыроўцы. У рэзультаце разбурэння радыёстанцыі сувязь Шанхая з навакольным светам зараз падтрымліваецца праз адзіную радыёстанцыю Мінхон, якая знаходзіцца ў раёне ваенных дзеянняў.

Арышты і расстрэлы ў Цяньцзіне

ШАНХАЙ, 28 жніўня. (БЕЛТА). «Сіньвеньбао» паведамляе, што пасля заняцця Цяньцзіня японскімі войскамі там штодзень арыштоўваюць сотні асоб з інтэлігенцыі і студэнцкіх колаў і не менш 30 процантаў арыштаваных расстрэльваюць.

Японцы ўжываюць атрутныя матэрыі

ШАНХАЙ, 27 жніўня. (БЕЛТА). Рэйтэр паведамляе, што ў часе баёў з кітайскай дывізіяй каля Наньков японскія войскі прымянялі атрутныя матэрыі.

КАЛЕКТЫЎ МХАТ ВЯРНУЎСЯ Ў СССР

НЕГАРЭЛАЕ, 29 жніўня. (БЕЛТА). Сёння, пасля месячнага прабывання заграніцай, вярнуўся ў СССР калектыў Маскоўскага ордэна Леніна мастацкага акадэмічнага тэатра СССР імя М. Горкага — усяго 147 чалавек. Сярод іх — народныя артысты СССР ордэнаносцы Леанідаў, Хмялёў, Тарханаў, Кніпер-Чэхава, Добранраваў і іншыя.

На станцыі Негарэлае адбылася хвалюючая сустрэча артыстаў з пагранічнікамі. Першыя словы артыстаў—гэта выражэнне бязмежнай радасці перажываемай пры звароце на савецкую радзіму. Яны каротка дзяліліся сваімі ўражаннямі аб гастролях у Парыжы.

У гутарцы з прадстаўнікамі друку народныя артысты СССР тт. Тарханаў і Хмялёў заявілі:

— Нашы выступленні заграніцай з'явіліся трыумфам савецкага мастацтва. Вялікае мастацтва савецкага тэатра было прызнана і высока ацэнена прыяцельскім французскім народам.

— Па прыездзе ў Маскву мы яшчэ раз прадэманструем на тэатральным фестывалі поспехі нашага тэатра перад прадстаўнікамі мастацтва ўсяго свету. Перад намі—вялікая, ганаровая і адказная задача—даць да 20-й гадавіны Вялікага Кастрычніка высокамастацкі юбілейны спектакль «Зямля»—Вірта. Над гэтай пастаноўкай, таксама як і над пастаноўкай «Анна Карэніна», працуе ўвесь наш калектыў.

У 9 гадзін 37 мінут калектыў МХАТ выехаў у Маскву.

УЗНАГАРОДЖАННЕ РАБОТНІКАЎ ПРАКУРАТУРЫ СССР

Цэнтральны Выканаўчы Камітэт СССР пастанавіў у сувязі з 15-годдзем пракуратуры СССР узнагарадзіць Ордэнам **ЛЕНІНА Рагінскага Г. К.** — нам. пракурора СССР. Ордэнам **ЧЫРВОНАЙ ЗВЯЗДЫ: Разоўскага Н. С.** — галоўнага ваеннага пракурора, **Гродка А. С.** — пам. галоўнага ваеннага пракурора, **Ульянаву С. Я.** — пракурора галоўнай ваеннай пракуратуры.

Ордэнам **ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА: Шэйніна Л. Р.** —следчага па важнейшых справах пракуратуры СССР, **Рагінскага М. Ю.** — следчага па важнейшых справах пракуратуры СССР, **Баркова І.** —пракурора Заходне-Сібірскага края, **Глузмана А. М.** —пракурора аддзела па спецсправах пракуратуры СССР, **Леплеўскага Г. М.** — нам. пракурора СССР.

З ТАКТЫЧНЫХ ВУЧЭННЯЎ ЧАСЦЕЙ БВА

ХІТРЫ ЗАМЫСЕЛ

Імклівыя эскадроны «чырвоных» нястрымнай лавінай кацiліся наперад. Агнём і манеўрам яны цяснілі падраздзяленне «сініх», прымушаючы іх адыходзіць.

«Сінія», адстрэльваючыся частай дроб'ю кулямётных чаргаў, затрымліваючыся на кожным халме, абараняючы кожнае ўкрыццё, марудна і неахвотна адыходзілі назад. Гарачымі баямі даставалася «чырвоным» кожная сотня метраў.

К вечару «сінія», пераходзячы шырокую быструю раку, доўга ўстрымлівалі падступы да яе берагоў. Нечаканымі контратакамі, сілай кулямётнага і гарматнага агню яны доўга трымалі «чырвоных», па вялікай адлегласці ад ракі і потым, карыстаючыся цемрай, шпарка перабраліся на другі бераг, укрыты густой парасллю хмызняка. Змоўклі стрэлы. Звычайная цішыня, але на гэты раз таіўшая каварную нечаканасць, акутала зямлю.

Эскадрону Захарава выпала задача — разведаць падступы да ракі і, смелым ударам адкінуўшы «сініх», забяспечыць пераправу палка. Трэба было выявіць сістэму агню, агнявыя сродкі і сілы прытаіўшагася на другім беразе «праціўніка». Першыя спробы скончыліся безрэзультатна. Смельчакоў, пераплыўшых раку, чакала сухое шчоўканне затвораў, грозныя вокрыкі патрулёў і частая траскатня ружэйных стрэлаў.

Захараў рашыў хітрасцю даведацца, дзе і як размешчаны сілы «праціўніка». Разведчык Папоў атрымаў заданне: на лодцы, знойдзенай ля берага, плыць на процілеглы бераг, а потым, прабіраючыся ўздоўж сцяны камышоў, рабіць пабольш шуму. Зроблена.

Ценню скальзнула лодка па свінцовай гладзі вады.

Вось яна схавалася з вачэй, потым шуршанне камышоў уздоўж бартоў лодкі паказала, што Папоў прыступіў выконваць задачу. У розных канцах успыхнулі стрэлы. Застрачылі кулямёты. Гэта і патрэбна было. Захараў, загадзя склаўшы схему мясцовасці, напосіў на ёй хітрасцю выкрытыя пункты.

Камандзір аддзялення Сурыкаў і разведчык Папоў, разгледзеўшы дзе няма запалаў стрэлаў, ціха паплылі туды на лодцы, каб праз шчыліну пралезці ў глыбіню баявога размяшчэння «праціўніка». Хітры замысел удаўся. «Сінія» прынялі шуршанне камышоў за дэсантную аперацыю і абрушыліся ўсёй сілай агню на бераг ракі. Яркія ўспышкі дакладна акрэслілі месцы, дзе хаваліся агнявыя пункты. На світанне разведчыкі эскадрона Захарава перабраліся на процілеглы бераг і выгналі з занятых агнявых пунктаў кулямётчыкаў «сініх».

Калі першыя прамені сонца пазалацілі гарызонт, па штурмавых мастках, наведзеных сапёрамі, на надуўных лодках перабраліся падраздзяленні часці тав. Міхайлава, расшыраючы прарыў у абароннай паласе «сініх». Так, хітры замысел камандзіра, смеласць і рашучасць разведчыкаў забяспечылі поспех складанай аперацыі на тактычным вучэнні.

П. ВАЛЬД.

КАГО СТАРАННА ПРЫКРЫВАЕ тав. РУБЕН?

«Звязда» пісала ўжо аб сабатажы азімай сяўбы ў Копыльскім раёне.

28 жніўня ЦК КП(б)Б і СНК БССР праводзілі радыёпераклічку аб ходзе сяўбы. Копыльскія кіраўнікі на чале з старшынёй РВК Рубенам, каб утаіць ад ЦК КП(б)Б наяўнасць у раёне кулацкага сабатажу і сваю шкодную дзейнасць, сталі на шлях ашуканства. Па дырэктыве тав. Рубена былі сабраны хлуслівыя павялічаныя весткі аб ходзе сяўбы. На пераклічцы Рубен далажыў, што пасеяна 25 проц., што сяўба азімых будзе скончана 1 верасня.

29 жніўня Рубен паведаміў карэспандэнту «Звязды», што план сяўбы выкананы на 30 проц. і што заўтра—паслязаўтра сяўба ў раёне будзе скончана. Калі запыталі Рубена, колькі пасеяна гектараў па раёну, ён, доўга не думаючы адказаў:

— Пасеяна па раёну каля 3.000 гектараў.

А колькі пасеяна гектараў калгасамі Бабаўнянскага сельсовета?.

— Пасеяна каля 300 га.

Між тым, у Бабаўнянскім сельсовеце, у якім ёсць 13 калгасаў, на 27 жніўня не было пасеяна ні аднаго гектара.

Такія-ж хлуслівыя адказы атрымалі мы на пытанні аб колькасці пасеянага ў Ванелеўскім, Стара-Копыльскім, Песачанскім сельсоветах.

Жульніцкія весткі Рубена відавочны. На 25 жніўня ў раёне было засеяна толькі 3 проц. азімых.

Хто-ж такі Рубен? Ён доўгі час працаваў у Копыльскім раёне разам з выкрытымі зараз ворагамі народу, асабіста дружыў з імі, разам яны рабілі брудныя справы. Яны свае шкодніцкія планы выдавалі за дырэктывы партыі і ўрада, сістэматычна бралі паборы з калгасаў. Услужлівыя падхалімы — асобныя старшыні калгасаў з арсенала варожых людзей адвозілі ім на кватэры кабаноў, круп, фрукты і інш. прадукты. Зразумела, што небезудзельным тут быў і Рубен.

Асабліва старанна ўгоднічаў гэтай зграі старшыня калгаса імя Блюхера Галынскі, а яны яму стваралі дуты аўтарытэт. Рубен утойваў і змазваў сігналы аб варожай дзейнасці Галынскага, які разбазарвае калгаснае дабро і па віне якога пала 14 цялян, 26 штук свіней, 4 коней. У часе грамадзянскай вайны Галынскі займаўся грабяжом, забяспечваў банды Балаховіча прадуктамі, фурманкамі. Зараз ён падтрымлівае сувязь з заграніцай. Усё гэта Рубен ведаў, але ўтаіў і змазаў.

Вядома Рубену і тое, што старшынёй калгаса «Красавіка», Быстрыцкага сельсовета, і па сёння працуе цёмная, яўна падазроная асоба Сэйка. Гэты Сэйпак у 1920 годзе быў членам Беларускай рады Быстрыцкай воласці, якая снабжала банды Балаховіча фуражом і харчаваннем. Зараз Сэйпак сваёй варожай дзейнасцю разбурае калгас. Ён вёў персанальную перапіску з заклятымі ворагамі народу, якія арудвалі ў Наркамземе Беларусі.

Старшынёй калгаса імя Красіна, Бабаўнянскага сельсовета, працуе таксама яўна падазроная асоба Лук'янчык. Засмечаны класава-варожымі элементамі і другія калгасы. Варожыя элементы шкодзяць, разбураюць калгасы, арганізоўваюць сабатаж.

Гэтыя факты прымушаюць прыглядзецца да палітычнага твара старшыні Копыльскага райвыканкома Рубена.

В. МАЧАЛЬСКІ.

ДЗЕННІК

Сход партыйнага актыва Варашылаўскага раёна адбудзецца 1 верасня, у 6 гадзін вечара, у клубе саюза работнікаў дзяржгандлю (рог Энгельса і Комуністычнай). Білеты выдаюцца ў райкоме партыі 31 жніўня і 1 верасня з 10 да 3 гадзін дня.

Сакратар Варашылаўскага РК КП(б)Б. КАВАЛЁЎ.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

Памяшканне Бел. дзярж. драм. тэатра (т. 24-905)
Гастролі Дзяржаўнага рускага драматычнага тэатра БССР
Апошні спектакль
А. М. Горкі
ДЗЕЦІ СОНЦА
П'еса ў 4 карцінах.

Памяшканне Дзяржаўнага Яўрэйскага тэатра БССР. (Тэл. 24-122)
Адкрыццё зімовага сезона Дзяржаўнага тэатра
МУЗКАМЕДЫІ БССР
(арганізаванага са складу Маскоўскага тэатра музкамедыі пад мастацкім кіраўніцтвам засл. арт рэспублікі Валерыя БЕБУТАВА)
5, 6, 7, 8 верасня
МІЛЕКЕР
„НИЩИЙ СТУДЕНТ“
Аперэта ў 3-х дзеях.
Папярэдні продаж білетаў у касе тэатра з 12 да 2 і 5 да 7 вечара.

Гукавы кінотэатр «Чырвоная зорка»
Прыгодн. фільм 7+2
На летняй эстрадзе—канцэртн. адд.

Гукавы кінотэатр «Пралетарый»
НА ДАЛЁКІМ УСХОДЗЕ
На летняй эстрадзе—канцэрт. адд.

Дзіцячы гукавы кінотэатр
ЦУДОЎНЫ КАРАБЕЛЬ

Гукавы кінотэатр «Спартак»
ПЕЦЕРБУРГСКАЯ НОЧ

ДЗЯРЖЦЫРК
Парк імя Горкага (тэл. 22-725).
ГАСТРОЛІ
музыкальных эксцэнтрыкаў
МУРАТАВАЙ І ТАЎКАЧОВА
3 НІКОЛІНІ акрабаты | 4 СОКАЛ крафт-жанглёры
Апошнія гастролі
7 МОРЭНО
футбол на веласіпедах і шмат іншых нумароў.
Пачатак у 9 г. вечара. Каса адкрыта з 10—2 і з 5—10 г. в.

Гукавы кінотэатр «ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ»
Ад 31 жніўня
Гукавы мастацкі замежны фільм
ЗДРАДНІЦТВА МАРВІНА БЛЕИКА.

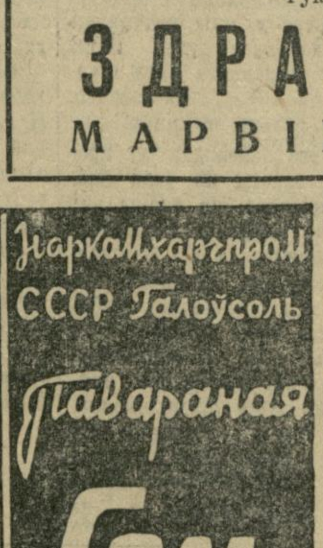

СОЛЬ МОЛАТАЯ і Ў ГЛЫБАХ
ПАЛЯПШАЕ СТРАВАВАРЭННЕ І ПАВЫШАЕ ЗАСВАЯЛЬНАСЦЬ СТРАВЫ, ПАСКАРАЕ РОСТ МАЛАДНЯКА, УЗМАЦНЯЕ НАГУЛ МЯСА, ПАВЫШАЕ ЯКАСЦЬ ШЭРСЦІ, ПАВЯЛІЧВАЕ ЎДОЙ МАЛАКА
ХАТНЯЙ ЖЫВЁЛЫ
ПРЫСОЛЬВАЙЦЕ СЕНА, ДАДАВАЙЦЕ Ў СОЧНЫЯ І КАНЦЭНТРАВАНЫЯ КАРМЫ
ПАВАРАНУЮ (звычайную) СОЛЬ
СОЎГАСЫ, КАЛГАСЫ І КАЛГАСНІКІ!
ПАТРАБУЙЦЕ ва ўсіх сельпо соль молатую і ў глыбах. У выпадку адсутнасці на месцах шліце свае заказы Белканторы ГАЛОЎСОЛЬ — Менск, Ленінская, 15.

Аддзел падпісных і перыядычных выданняў
Беларускага аддзялення КОГИЗ'а
даводзіць да ведама сваіх падпісчыкаў, не атрымаўшых да гэтага часу вышаўшых тамоў выпісаных імі падпісных выданняў,
што НІЖЭЙПЕРАЛІЧАНЫЯ ВЫДАННІ ПАСТУПІЛІ ДЛЯ РАССЫЛКІ ПАДПІСЧЫКАМ:
Зб. тв. ЛЕНІНА II выд.
» » III выд.
» » у 6 тамах
» К. Маркса і Ф. Энгельса
ВЯЛІКАЯ САВЕЦКАЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ
МАЛАЯ САВЕЦКАЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ—І і ІІ выд.
ТЭХНІЧНАЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ
ВЯЛІКАЯ МЕДЫЦЫНСКАЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ
СЕЛЬГАСЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ
БУДАЎНІЧАЯ ІНДУСТРЫЯ
ТЭХНІЧ. ДАВЕДНІК ТРАНСПАРТНІКА
ХІОТЭ (даведнік).
Тлумачальны слоўнік Даля
Тлумачальны слоўнік праф. Ушакова
ГІСТОРЫЯ ГРАМАДЗЯНСКАЙ ВАЙНЫ
Зб. тв. ТАЛСТОГА
» ПУШКІНА—III выд.
» ПУШКІНА—Акадэмія
» ЛЕРМАНТАВА
» ГОРКАГА (на руск. мове, у 6 тамах).
» ГОРКАГА (па бел. мове)
» ГЕЙНЕ
» МАЛЬЕРА
» ДАБРАЛЮБАВА
» МАЯКОЎСКАГА
» ШЧЭДРЫНА
» РАМЭН-РАЛАНА
» ШОЛАМ-АЛЕЙХЕМА (на яўр. мове).
» МЕНДЭЛЕ-МОЙХЕР-СФОРЫМ (на яўр. мове).
ПТУШКІ СССР
ГІСТОРЫЯ ЗАВОДАЎ
АЛЬБОМ—МУЗЕЙ ЗАХОДНЯГА МАСТАЦТВА
ПРАЕКТЫ НЕПРАМЫСЛ. БУДАЎНІЦТВА
АЛЬБОМ—ВУЧЭННЕ ЛЕНІНА АБ ІМПЕРЫЯЛІЗМЕ
Зб. тв. МАЯКОЎСКАГА (4-томнік)
» ПУШКІНА (Люкс).
За атрыманнем кніг трэба звяртацца па адрасу: Менск, Савецкая, 73, Экспедыцыя аддзела падпіскі КОГИЗ'а.
Падпісчыкі, неатрымаўшыя сваіх кніг да 15 верасня, трацяць права на атрыманне чарговага тома.
АДДЗЕЛ ПАДПІСКІ КОГИЗ'а.

МЕНСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ ПЕДАГАГІЧНЫ ІНСТЫТУТ ІМЯ А. М. ГОРКАГА
абвяшчае НАБОР у аспірантуру
па наступных спецыяльнасцях:
фізічнай геаграфіі СССР, фізічнай геаграфіі ўнесаюзных краін, эканамічнай геаграфіі СССР, эканамічнай геаграфіі ўнесаюзных краін, беларускай мове, беларускай літаратуры, рускай мове, рускай літаратуры, яўрэйскай мове, яўрэйскай літаратуры.
Аспірантура рыхтуе навуковых работнікаў для вышэйшых навучальных устаноў.
Тэрмін навучання ў аспірантуры 3 гады.
Прыём праводзіцца па конкурсных іспытах. Да іспытаў дапускаюцца грамадзяне ва ўзросце не звыш 35 год, са спецыяльнай закончанай асветай, пры чым перавага будзе прадастаўляцца асобам, маючым 2-гадовы стаж настаўніцкай або навуковай работы па спецыяльнасці.
Прыём заяў да 15 верасня. Конкурсныя іспыты з 15—30 верасня па спецыяльнай дысцыпліне, філасофіі і замежнай мове.
Залічаныя забяспечваюцца стыпендыяй ад 350 да 550 руб., іншагароднія — інтэрнатам.
Да заявы далучаюцца наступныя дакументы: аўтабіяграфія, асабовы лісток па ўчоту кадраў, пасведчанне або дыплом аб адукацыі, навуковыя працы (калі яны маюцца), навуковыя водзывы, характарыстыка грамадскіх арганізацый і даведка аб стане здароўя.
Заявы накіроўваць па адрасу:
г. Менск, Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, пакой № 230—дырэктару Менскага педагагічнага інстытута імя А. М. Горкага
ДЫРЭКЦЫЯ.

Калгаснікі, аднаасобнікі, школьнікі!
ЗБІРАЙЦЕ СПАРЫННЮ!
(з жыта)
І ЗДАВАЙЦЕ Ў БЛІЖЭЙШЫЯ АПТЭКІ І САНЛАРКІ
па цане 7 р. за кілограм.

ЗБІРАЙЦЕ СПАРЫННЮ неадкладна пасля абмалоту, аддзяляючы яе ад зярна пры дапамозе сартыровачных машын (рэшатаў, грохата і інш. прыстасаванняў), а таксама на млынах да памолу жыта.
САБРАНУЮ СПАРЫННЮ НЕАДКЛАДНА СУШЫЦЕ Ў ЗАЦЕМНЕНЫМ, ДОБРА ПРАВЕТРЫВАЕМЫМ ПАМЯШКАННІ, РАССЫПАЮЧЫ СЛОЕМ НА ПАЛАТНЕ ПАПЕРЫ.
ДОБРАЯКАСНАЯ СПАРЫННЯ павінна быць сухой, з трэскам ламацца, чыстай і знадворку чорна-фіялетавага колеру.
АЧЫШЧАЙЦЕ ЗЯРНО АД СПАРЫННІ—ГЭТЫМ САМЫМ ВЫ АТРЫМАЕЦЕ ЧЫСТАЕ ЗЯРНО І ДАСЦЕ ДЛЯ АХОВЫ ЗДАРОЎЯ КАШТОЎНУЮ СЫРАВІНУ.
Таксама здавайце аптэкам і санларкам ЧАРНІКУ СУХУЮ, ДЗЕРАЗУ, БАДЗЯГУ і інш. віды лекавай сыравіны, неабходнай аптэкам для згатаўлення лякарстваў.
БЕЛАПТЭКАКІРАЎНІЦТВА.

Кіраўніцтва дамамі адпачынку і санаторый (УСПУ) ВЦСПС па БССР
даводзіць да ведама ўсіх прафарганізацый, што кіраўніцтвам
АДКРЫТ ПРЫЁМ ЗАЯВАК
у дамы адпачынку і санаторый „САСНОЎКА“
на IV квартал.
Таксама прымаюцца ЗАЯЎКІ ў Ждановічскі дом адпачынку ДЛЯ ЦЯЖАРНЫХ ЖАНЧЫН.
Заяўкі падаваць па адрасу: Менск, пляц Волі, Дом працы, пакой № 11, кіраўніцтва дамамі адпачынку і санаторыяй.

Уп. Галоўлітбела № К—3028. Друкарня «Звязды». Менск. Савецкая, 63. Б., Б., Б.